

LES LIMITES

E X P O S I T I O N S

PAR DELÀ

Paris / 18 mars au 9 avril
Mairie du 6e, 78 rue Bonaparte

Majorque / 9 mai au 27 juin
Can Gelabert, Binissalem

Minorque / 6 juillet au 1er août
El Roser, Ciutadella

2 0 1 5

DEL LÍMIT

MÉS ENLLÀ

LES LIMITES

E X P O S I T I O N S

PAR DELÀ

Paris / 18 mars au 9 avril
Mairie du 6e, 78 rue Bonaparte

Majorque / 9 mai au 27 juin
Can Gelabert, Binissalem

Minorque / 6 juillet au 1er août
El Roser, Ciutadella

2 0 1 5

DEL LÍMIT

MÉS ENLLÀ

Novament tenc el plaer i l'ocasió de lloar l'activitat incansable dels animadors de l'associació La 6ª Ateliers d'Artistes que organitzen per 22ª vegada les Portes Obertes dels tallers de la barriada 6.

Aquestes Portes obertes tenen lloc del divendres dia 20 al diumenge dia 22 de març, entre les 14 h i les 20 h. i formen part de la 17ª Printemps des Poètes.

Presidida des del seu origen per la fotògrafa Laurence Toussaint, la 6ª Ateliers d'Artistes ha estat una de les primeres associacions a incitar els artistes a obrir els seus tallers i fer promoció de la seva obra.

2

Pintors, escultors, fotògrafs o gravadors presenten cada any les seves creacions a un públic renovat.

Aquesta edició de 2015 serà particularment original perquè juntament amb les Portes Obertes tindrà lloc a l'Ajuntament del districte 6, al Salon du Vieux Colombier, una exposició que aglutina 10 artistes francesos i 10 artistes espanyols de les Illes Balears, tot intercanviant les seves disciplines artístiques i les influències pròpies a Espanya i a França.

Vull agrair a tothom que ha contribuït a organitzar aquests esdeveniments que durant la primavera mourà la vida artística de la barriada 6^a, acompanyades de lectures el dijous dia 26 i el dijous dia 9 d'abril.

Une nouvelle fois j'ai le plaisir et l'occasion de louer l'activité inlassable des animatrices de l'association Le 6e, Ateliers d'Artistes qui, pour la 22e fois, organise les « Portes Ouvertes » des ateliers d'artistes du 6e.

Ces « Portes Ouvertes » qui se dérouleront du vendredi 20 au dimanche 22 mars de 14 h 00 à 20 h 00 s'inscriront dans le cadre du 17e Printemps des Poètes.

Présidée depuis son origine par la photographe Laurence Toussaint, Le 6e, Ateliers d'artistes a été à Paris la première association à inciter les artistes à ouvrir leurs ateliers, afin de promouvoir leurs créations.

Qu'ils soient peintres, sculpteurs, photographes ou graveurs, ils présentent chaque année leurs œuvres à un public renouvelé.

3

L'édition 2015 sera particulièrement originale, puisque à côté des « Portes Ouvertes » se tiendra une exposition à la Mairie du 6e, dans le Salon du Vieux Colombier, autour de Dix artistes français et Dix artistes espagnols qui échangeront autour de leurs disciplines artistiques et des influences propres à l'Espagne et à la France.

Je remercie donc chaleureusement toutes celles et ceux qui ont contribué à ces différents événements qui, au printemps, rythmeront la vie artistique du 6e arrondissement et s'accompagneront de lectures, le jeudi 25 mars et le jeudi 9 avril.

Jean-Pierre Lecoq

*Maire du 6e arrondissement
Vice-Président du Conseil général de Paris*

SOMMAIRE

Par delà les limites / <i>Més enllà del límit</i>	p. 6
---	------

Artistes français

Ola Abdallah	p. 8
Louisa Burnett-Hall	p. 10
Sophie Cavalié	p. 12
Albert DuPont	p. 14
Marielle Guégan	p. 16
Véronique de Guitarre	p. 18
Marie-Pascale Jacqmin	p. 20
Florence de Ponthaud-Neyrat	p. 22
Frances P. Ryan	p. 24
Laurence Toussaint	p. 26

Artistes majorquins

Ferran Aguiló Casabona	p. 28
Père Bennassar Riera	p. 30
Dolors Comas	p. 32
Margalida Escalas	p. 34
Miquel Planas Rossello	p. 36
Antoni Socías	p. 38

Artistes minorquins

Xesc Florit Nin	p. 40
Laetitia Lara	p. 42
Matías Quetglas	p. 44
Nuria Román	p. 46

Évènements	p. 48
Portes ouvertes	p. 48
Commissariat	p. 49
Remerciements	p. 49
Traduction en espagnole	p. 52

Más allá del límite

*Arte límite, límite del Arte,
Arte ilimitado,
Arte milimetrado, milésimo,
Inimitable, Inimaginable
Sin límite,
No limit,
Ilimitado ...*

*De Francia a España,
Entre el Seina, el Mediterr-ano
Se prepara una apuesta, que parte de París
En un intercambio artístico donde se plantea
Un sueño creativo compartido,
Desde Isla de Francia a
Las Islas Baleares, Ba(i)le Art,
Opus en Ma Mallorca y Mi Menorca,
París en Libertad Mayor.*

*El Cielo, el Océano, el Aire, la Tierra del Arte,
En el Horizonte : La Poesía
Funda nuestra Humanidad.
El Horizonte : Linea curva hacia el infinito
Que nos une.*

*Entrar en trance :
Por trans-posición,
Trans-bordo,
Trans-porte,
Nos Trans-forma.
Trans-mutación
De los individuos y los lugares .*

« La Entrada esta en la Salida » !

Par delà les limites

*Art limite, limite de l'Art,
Art illimité,
Art millimétré, millésimé,
Inimitable, Inimaginable
Sans limite,
No limit,
Ilimitado...*

*De la France à l'Espagne,
Entre la Seine, là, Méditer-année
Se joue un pari, parti de Paris,
Echange artistique où se joue
Une créative « Rêve-partition »,
De l'Ile de France aux
Iles Baléares, Bal et Art,
Opus en Ma Majorque et Mi Minorque,
Pari(s) pris en Liberté Majeure.*

*Le Ciel, l'Océan, l'Air, la Terre de l'Art,
A l'Horizon : La Poésie
Fonde notre Humanité.
L'Horizon : Ligne courbe vers l'Infini
Qui nous unit.*

*Mise en transe :
Par transe-position,
Transe-faire,
Transe-port,
Elle nous Transe-forme.
Transe-mutation
Des êtres et des lieux.*

« L'Entrée est à la Sortie » !

OLA ABDALLAH

Peintre

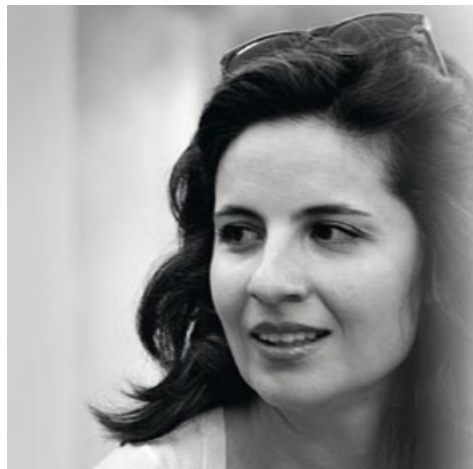
Née à Alep en Syrie, Ola vit et travaille à Paris depuis 2001 où elle a passé une partie de son enfance.

Formée à la Faculté des Beaux Arts de Damas, Ola obtient en 2008 un doctorat du département d'arts plastiques de l'Université de Paris 8.

Un problème essentiel se pose à qui veut représenter les objets et les figures tels qu'il les voit. Comment transcrire les volumes et l'espace, les distances, les pleins et les vides sur une surface plane ?

Comment suggérer trois dimensions sur un champ bidimensionnel ?

La réponse est simple, depuis la Renaissance, les artistes et hommes de science ont inventé la perspective.

Qui vulgui pintar els objectes i les figures talc om les divisa té un problema essencial. Com es representen els volums i l'espai, les distàncies, els plens i els buits sobre una superfície plana? Com suggerir les tres dimensions sobre un camp bidimensional? La resposta és simple, des del Renaixement, els artistes i els homes de ciència han inventat la perspectiva.

En el meu treball no procuro representar objectes ni figures tridimensionals ; més bé l'espai talc om és, els buits i els plens, les distàncies sobre una superfície plana sense usar perspectiva. Uso el color pla i les seves transparències. El suport és el llenç o el tintoretto (fusta). Els meus colors són tintes i pigments procedents de Damas.

El color s'aplica en capes transparents o plans opacs semblants a lleugeres veladures o feixugues teles. El pas de la llum, rasant, discreta o violenta, diferencia cadascuna de les obres.

Contact

103 rue de Vaugirard 75006 Paris
olarts@yahoo.fr / www.olaabdallah.com

ORANGE V

Peinture / 100 x 100 cm

LOUISA

BURNETT-HALL

Peintre

Dernières expositions :

- 2014** *Flow*, Douce France, Espace Qu Art, Suzhou, Chine
- 2010** *Ode à L'Eau*, Prieuré Saint Vincent, Chartres
Peintures, Amplio Conseil Private Show, Lyon
- 2009** *Les Cinq Eléments*, Théâtre de Montparnasse, Paris
- 2008** *Waterlines*, La Galerie London, Londres
Résurgences, Galerie Atelier d'Emmanuelle, Liège

Louisa Burnett-Hall, née en Angleterre, obtient son diplôme des Beaux Arts à Edimbourg en Écosse.
1988 : M.A. Fine Art (Hons.)
Edinburgh University, Ecosse.
Après deux ans de pratique à Londres, en 1990, elle part vivre et travailler à Paris.

Son œuvre est ancrée dans le monde visible, inspirée par les qualités abstraites de la nature : la calligraphie de la terre et de l'eau en mouvement.
Ses œuvres représentent des états de transition illustrant la notion de temps et la symbiose des éléments.
En 2014 Louisa est invitée à exposer à Suzhou, à l'Espace Qu Art qui est son représentant pour la Chine.

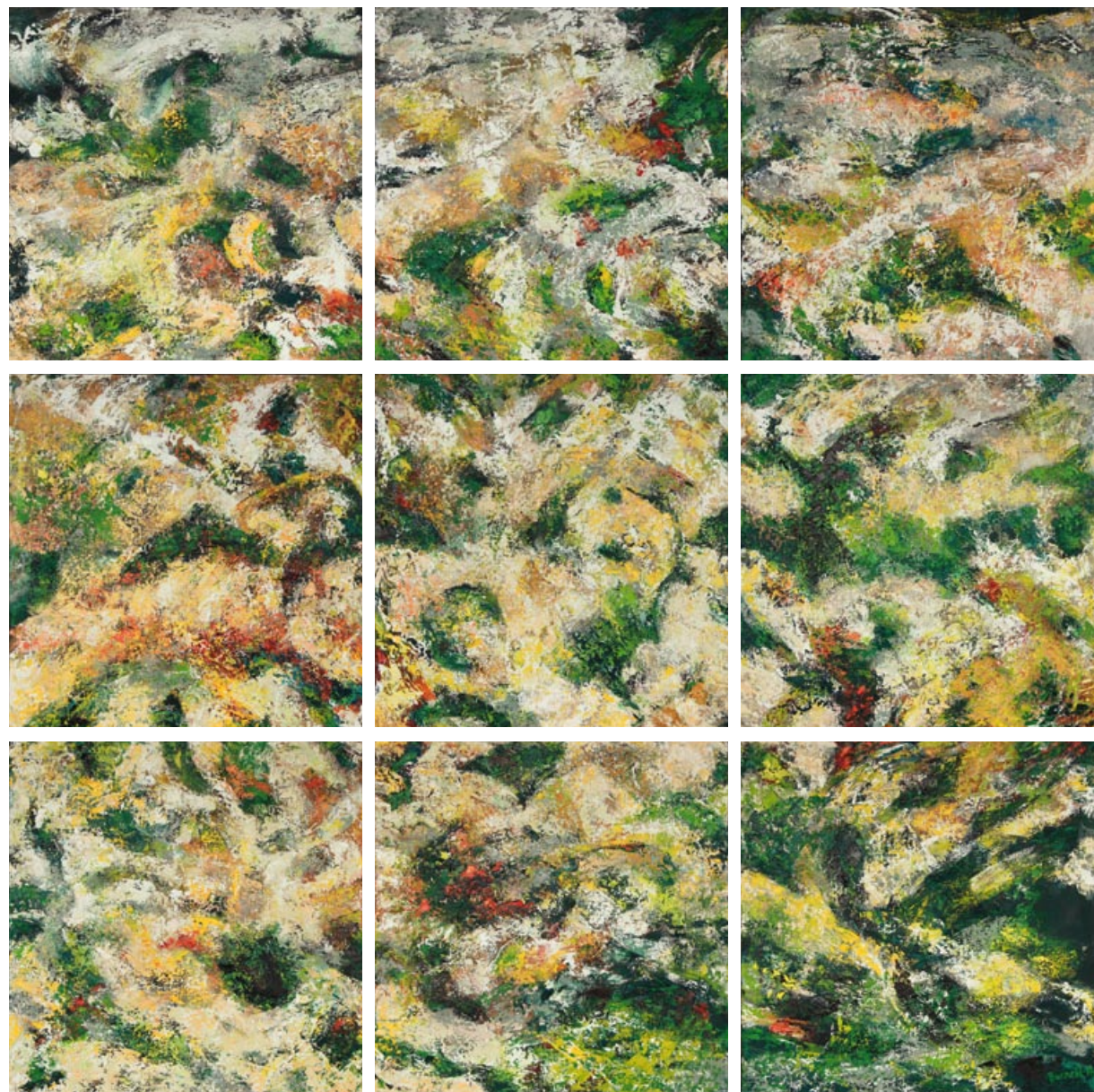
Prix

Médaille de la Ville de Paris 2009
Lauréate Biennale Mairie VI, Paris 2008

La seva obra està vinculada al món invisible inspirat per les qualitats abstractes de la natura : la calligrafia de la terra i de l'aigua. A la recerca del genius loci, explora la simbiosi dels elements als seus diversos estats, els lligams formals i les vinculacions abstractes entre el conjunt i les parts.

« Estic fascinada per l'aigua que corre com a medi específic i element del medi ambient, símbol de la vida i de la llum, visible i invisible alhora, una mixtura del temps present i del passat, la pell de la superfície viva amb jocs de reflexos múltiples »

Viatjar és imprescindible per a l'artista. Darrerament ha descobert Islàndia i ha nascut una nova sèrie d'obres inspirades en la força impressionant dels paisatges, la consciència de ser a l'origen de la vida, el sentiment de l'equilibri fràgil del seu ecosistema en presència d'una activitat volcànica subjacent.

Contact

136 rue Lamarck 75018 Paris
louisaburnetthall@gmail.com / www.louisaburnetthall.com

BARRY'S BROOK

Huile sur toile / Polyptique 9 fois 60 x 60 cm

SOPHIE CAVALIÉ

Sculpteur

Diplômée de l'école Nationale des Arts Appliqués et des Métiers d'Art d'Olivier de Serres. Architecte d'intérieur, ses projets l'amènent à voyager et à étudier l'architecture et l'art d'autres cultures. Depuis 1995, Sophie sculpte et expose en France et à l'étranger.

12

« La place et la dimension de l'âme humaine au sein de la nature sont au centre de sa recherche. Le règne du végétal ou de l'animal renvoie Sophie sans cesse à celui de l'humain. Sophie travaille toujours à la périphérie pour mieux dire l'épicentre de ce qui la taraude : ce qui disparaît finit-il un jour par réapparaître ? Cette métépsychose, que l'on voudrait inhérente à tout ce qui vit, elle l'espère. »

Hélène Jousse.

Cheval Abyssus

L'absence de frontière entre l'imaginaire et la réalité, fait de cette chimère un être sans limites : le filet brodé d'étoiles que constitue l'extrémité iconoclaste de l'animal relie les Abîmes sous marines et célestes.

És dibuixant i escultora. Estudia arquitectura interior a l'Escola Nacional Superior d'Arts Aplicades d'Olivier de Serres.

"Segueix cercant el volum i la línia d'una altra dimensió. El regne vegetal o animal la mena contínuament cap a l'ésser humà. Sophie treballa sempre a la perifèria per trobar millor l'epicentre de les seves preocupacions : tornarà qualque dia a aparèixer tot allò que desapareix? L'artista vol que aquesta metempsicosi sigui inherent als éssers vius."

Hélène Jousse.

Cavall Abyssus

L'absència de frontera entre l'imaginari i la realitat transforma aquesta quimera en un ésser sense límits : la xarxa bordada d'estrelles o extremitat iconoclasta de l'animal empalma els Abismes submarins i els celestials.

CHEVAL ABYSSUS

Sculpture en résine / 180 x 140 cm

Contact

9 rue de Condé 75006 Paris

socavalié@me.com / www.sophiecavalié.wordpress.com

ALBERT DUPONT

Pl a s t i c i e n

14

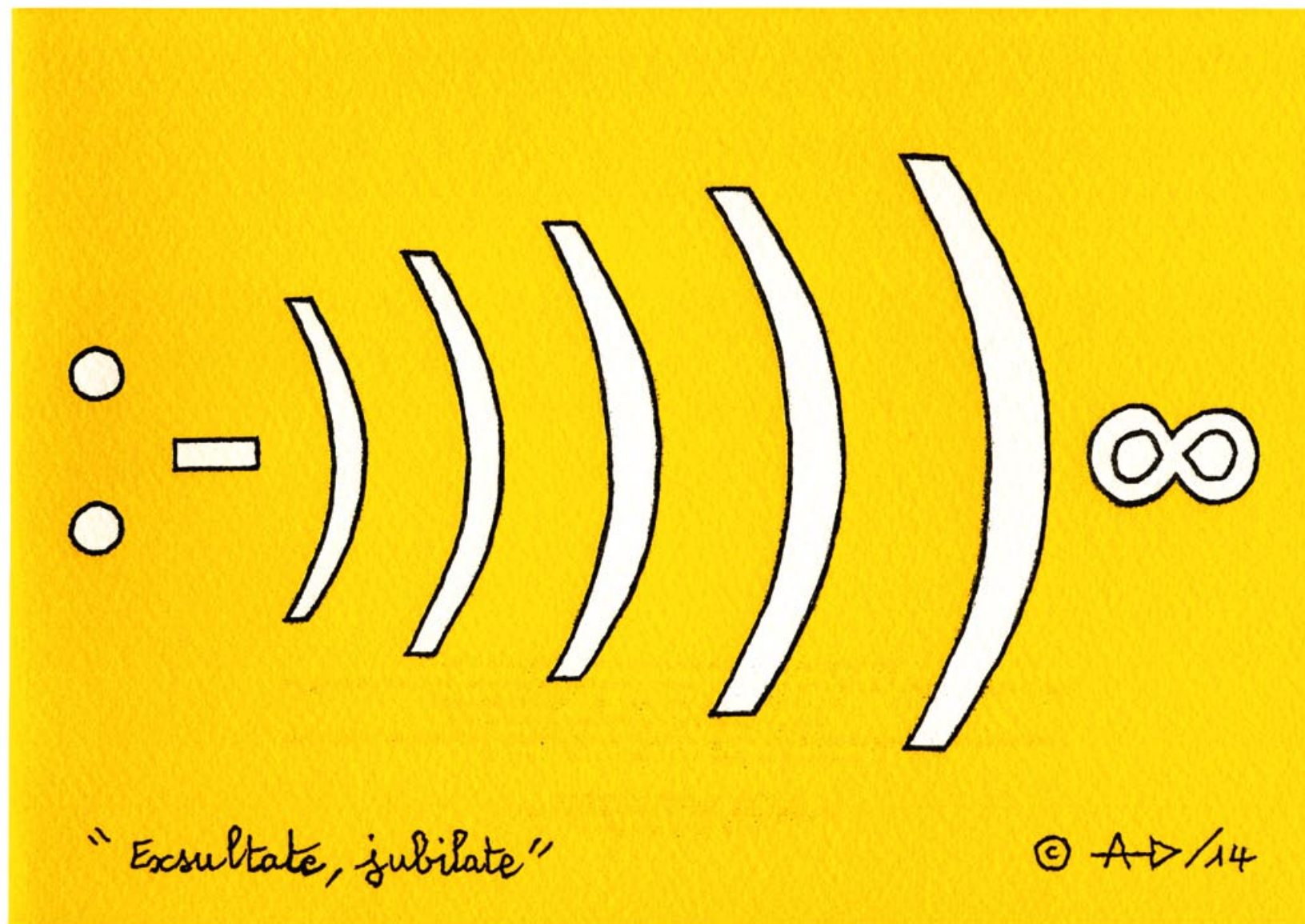
Artiste et poète pluri-indisciplinaire, « *Engagé dans le langage* ». Adhère en 1973 à la théorie Isouienne de la « *Créativité restreinte à généraliser...* » Explore « *L'Art-Rébus* », le « *Sens-Script* », invente les « *Mots-clés du 3e Millénaire* », Les « *Mots de Désordre* », etc...

La Lettre, le Signe sont les éléments premiers, essentiels d'un art « *multi-immédiat* », en phase avec la phrase-manifeste de Matta, modèle poétique : « *L'homme descend du Signe* ».

Développant une œuvre multiforme et ludique en forme de « *décodages* », il aborde toutes les disciplines artistiques : peinture, sculpture, gravure, livres d'artiste, roman, cinéma, etc... domaines où l'immersion dans « *l'espace langagier* » est traité sur le mode de la couleur, du jeu, de l'humour, partout là où : Les Lettres, les Mots, les Textes, les Signes en tous Sens se répondent...

La Lletra, el Signe són els primers elements, essencials en un art "multi-immèdiat", d'acord amb la frase-manifest de Matta, model poètic: l'home és descendent del Signe.

Desenvolupant una obra multiforme i lúdica, emprà totes les disciplines artístiques: pintura, escultura, gravat, llibres d'artista, novel·la, cinema... per mitjà dels quals el llenguatge es fa color, joc, humor en totes les Lletres, les Paraules, els Textos, els Signes que es responen en tots els Sentits...

« *Transe-Sourire ondulatoire* » © 2013

Partant du « *smiley* » que l'artiste a déjà interprété dans des œuvres homologuées, il reprend ce pictogramme positif de la communication satellitaire de masse pour y adjoindre en « *collage* » le signe de propagation ondulatoire qui prône la diffusion en tous réseaux, d'un message neuf jubilatoire, « *éclats du rire novateur* » à propager de façon illimitée « *Par delà les limites* ».

« *Transe-Sourire ondulatoire* » © 2013

A partir del « *smiley* », que l'artista ha interpretat en diverses obres, usa aquest emoticó positiu de la comunicació a Internet i hi adjunta el signe de la propagació ondulatòria, símbol de la difusió per totes les xarxes, d'un missatge nou i joiós, « *esclat d'un riure novedós* » que es propaga de manera il·limitada « *més enllà dels límits* ».

Contact

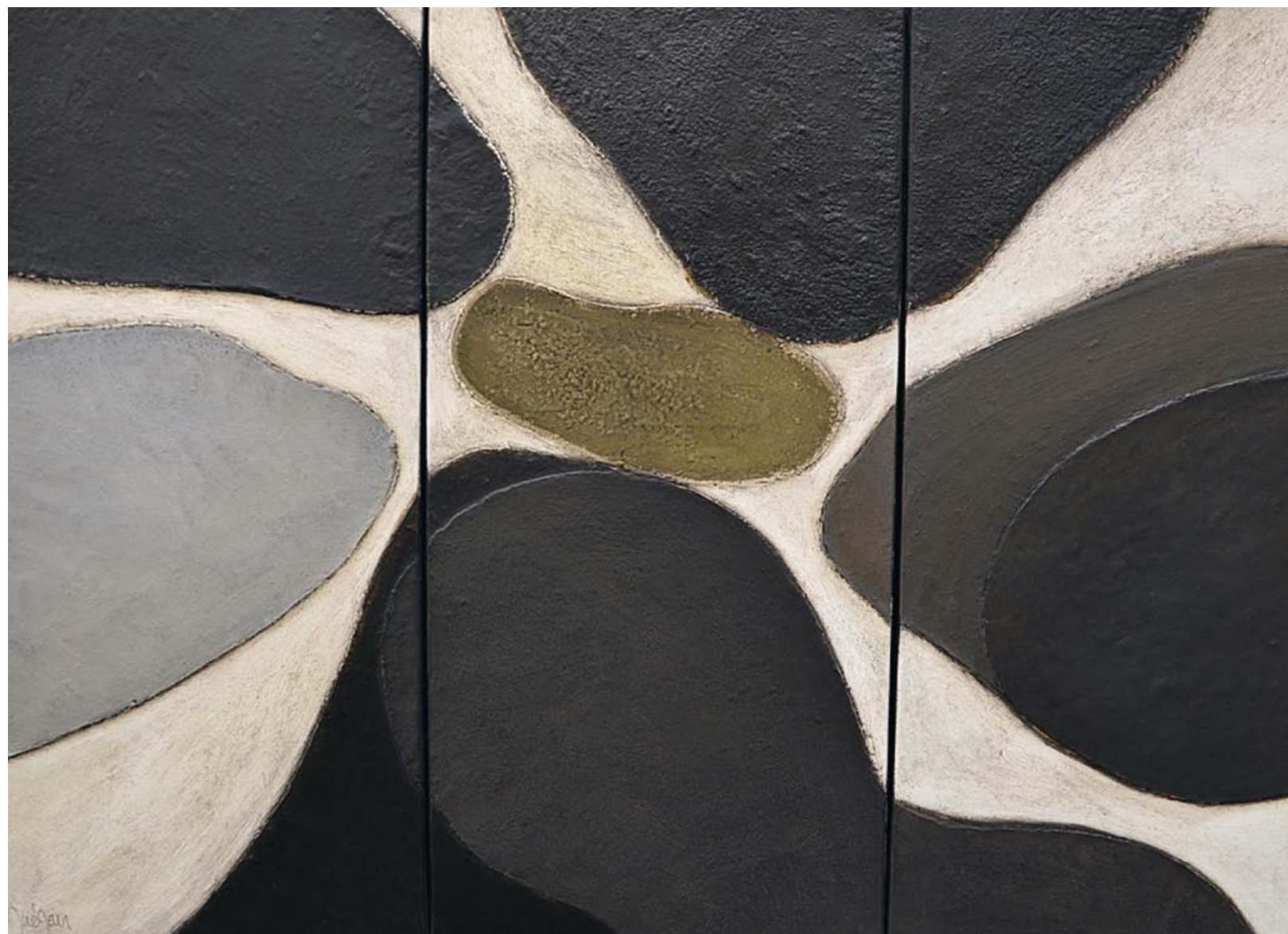
25 rue Vavin 75006 Paris
albertdupontatelier@orange.fr / www.albertdupontatelier.com

TRANSE-SOURIRE ONDULATOIRE

Acrylique sur bois / 90 x 170 cm

MARIELLE GUÉGAN

Peintre
Graveur

16

Marielle née à Nevers, vit et travaille à Paris. Depuis 1995, elle se consacre à sa passion : la peinture après des études de dessin et d'architecture d'intérieur. Dès le début, son travail s'oriente vers l'abstrait, révélation de la couleur avec ses différents impacts liés aux formes. Influences : Poliakoff, de Staël, Fautrier. Pendant quatre ans, l'étude de la gravure à l'atelier F. Denon (Atelier Beauxarts de Paris) autorise un dialogue avec sa peinture. Une technique a sa préférence : l'eau-forte. Elle permet de créer la matière jusqu'au découpage parfois de la matrice. Membre de l'atelier Bo Halbirk depuis 2009.

Dernières expositions :

- 2014** Donosti Artean
du 7 au 11 août
Feria Internacional de Arte
Contemporáneo San Sebastián
Galerie Daniel Leizorovici
- 2014** Exposition à l'automne
Galerie Caroline Tresca, Paris 6^e

Contact

12 rue Servandoni 75006 Paris
guegan.marielle@gmail.com / www.marielleguegan.com

Mes tableaux sont des expressions d'un langage de variables qui montrent les relations entre la matière, l'énergie, le mouvement et les forces. Les formes sont comme des instantanés saisissant les vibrations denses ou légères... Entre brillance et matité, force des reliefs et aplats, couleurs facultatives et noirs créateurs, les rimes picturales dialoguent. L'utilisation constante du noir dans mes tableaux et gravures correspond à la volonté d'ôter le superficiel, d'épurer.

Ma démarche artistique est dirigée vers l'universalité du signe pour susciter l'introspection du spectateur.

« Il s'agit de regarder librement le monde pour saisir les instants de vie. »

TRIPTYQUE

Peinture-relief acrylique sur bois / 160 x 120 cm

Viu i treballa a París. D'ençà el 1995, després d'estudiar dibuix i arquitectura interior, dedica la seva passió a la pintura. Des del principi treballa l'abstracció, la revelació del color amb els seus diferents impactes i formes. Les seves influències són Poliakoff, de Steël, Fautrier.

Les meves obres són expressions d'un llenguatge de variables relacionades amb la matèria, l'energia el moviment i les forces. Les formes són com instantànies que capten les vibracions denses o lleugeres... l'ús constant del negre en les meves obres i gravats es correspon a la voluntat de llevar allò superficial, de depurar.

El meu camí artístic està dirigit cap a la universalitat del signe, per suscitar la introspecció de l'espectador.

Exposicions :

- 2014** Fira Internacional d'Art
Contemporani San Sebastian
Galerie Daniel Leizorovici
- 2014** Galerie Caroline Tresca, Paris

« Es tracta de mirar lliurement el món per captar els instants de la vida »

VÉRONIQUE DE GUITARRE

Peintre / Graveur

Dernières expositions :

- 2013 Galerie Europa /
« Poética » Paris VI
- 2014 Publication de livres d'artiste
avec les Editions Signum :
Marché de la poésie /
Salon Page's à Paris.
- 2015 Galerie Pionova
à Gdansk-Pologne

En 1982, diplômée d'arts plastiques
à Bordeaux, elle s'installe à Paris.
Jusqu'en 2006, Véronique enseigne
au Musée des Arts Décoratifs.
Actuellement, elle travaille et voyage entre
Paris, New-York et Gdansk.

18

« Son œuvre peut-être ne dit qu'une chose :
le refus de se sentir à l'étroit dans le monde.
Alors les ports, les bateaux, les arbres,
l'horizon, la valse des éléments, la pluie,
le vent, les fleuves, les mers...
Femme nomade, elle se laisse pénétrer par
ce monde qu'elle arpente pour « aller voir ».
Faire métier de « voir »,
quelle audace et quelle liberté ! »

Catherine Pont-Humbert 2014

Au cours de mon errance, un
gant effiloché pointe
une hypothétique route à suivre...

Emmanuelle Lagrange 2015

*"Tal vegada la seva obra només diu una cosa:
negar-se a viure la seva vida amb estretors.
Heus aquí els ports, els barcos, els arbres,
l'horitzó, la infinitat d'elements, la pluja,
el vent, els rius, els mars..."*

*Dona errant, es deixa amarar pel món que
recorre per "veure". Tenir com ofici "mirar",
quin atreviment i quina llibertat!"*

Catherine Pont-Humbert 2014

*Al llarg del meu vagareig,
un gant desfilat indica
una hipotètica ruta a seguir*

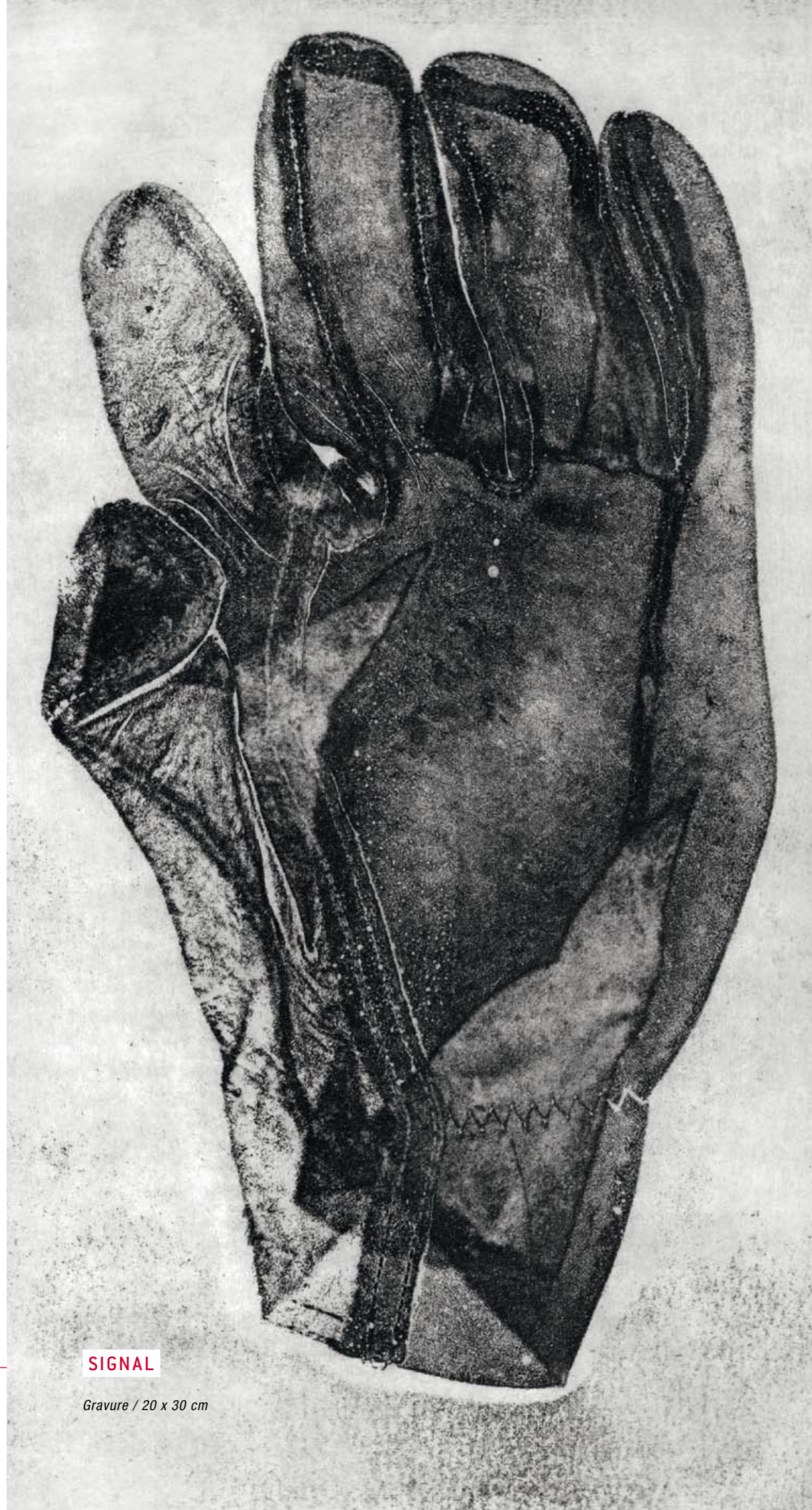
Emmanuelle Lagrange 2015

Contact

Atelier 41 : 41 rue Dauphine 75006 Paris
veronique.deguitarre@gmail.com / www.veroniquedeguitarre.com

SIGNAL

Gravure / 20 x 30 cm

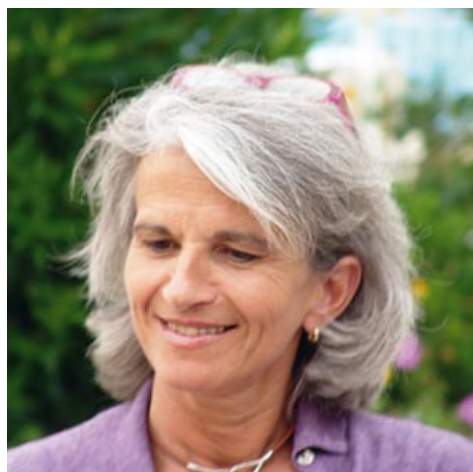
MARIE-PASCALE JACQMIN

Peintre / Coloriste

Dernières expositions :

- 2014** AAF Brussel (Belgique)
AAF Milano (Italy)
AAF Laren (Pays-Bas)
Art Nocturne Knocke (Belgique)
- 2013** Musée de la Poste,
Paris « Correspondances »
Art Nocturne Knocke (Belgique)
- 2012** Galerie Nelly L'Eplattenier,
Lausanne (Suisse)
« Couleurs » Exposition solo

Avant de faire de la peinture son véritable métier, Marie-Pascale a travaillé dans la création industrielle, la mode et le design. Coloriste puis Styliste, elle a créé son propre bureau de style pendant 15 ans.

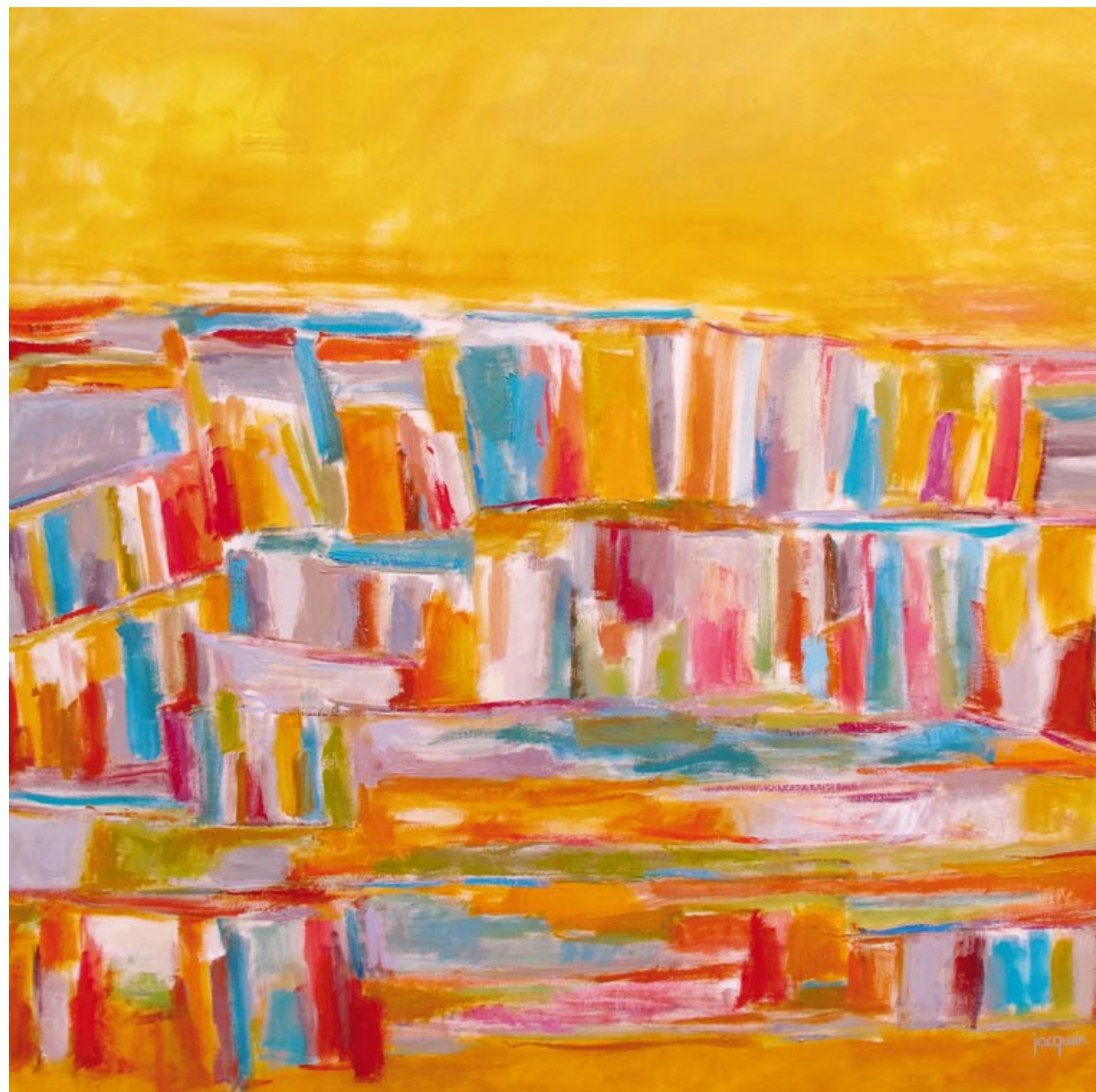
Abans de dedicar-se a la pintura, Marie-Pascale va treballar en la creació industrial, la moda i el disseny. Colorista i estilista, durant quinze anys va dirigir la seva pròpia agència d'estilisme.

Com va descobrir la seva vocació pictòrica? Doncs pel color. "és la meua llengua materna", dirà i es disposa a estudiar Belles Arts. La fascinació pels tons i les harmonies que neixen de les associacions mai no l'han desmentida. Marie-Pascale empra sempre el mateix mètode. Primer fa un croquis, després assaja els colors (igual que feia quan treballava en l'oficina de disseny). El format dels seus quadres depèn de les seves recerques. Llavors pinta les teles tot oblidant-se dels croquis i tria simplement la paleta que més li agrada. El seu estil és entre abstracte i figuratiu, per tal de donar algunes pistes a l'espectador.

L'élément déclencheur de sa vocation picturale ? La couleur, justement. « C'est ma langue maternelle ». Après, ce seront les Beaux-Arts. Sa fascination pour les tons, les harmonies qui naissent de leur association ne s'est jamais démentie. Elle ne voit pas les couleurs mais en couleur. Tout. Tout le temps. Marie-Pascale applique toujours la même méthode. D'abord des croquis, et ensuite des essais couleurs (« comme au temps où j'avais mon bureau de style »). Ces recherches déterminent aussi le format de ses tableaux. Ses toiles, Marie-Pascale les peint ensuite en oubliant les croquis et en choisissant simplement la palette qui la satisfait. Son style ? Il oscille entre le figuratif et l'abstraction, comme pour donner quelques pistes au spectateur.

Rodolphe Pays

Rodolphe Pays

Contact

27 rue Buffon 75005 Paris
mp.jacqmin@gmail.com / www.mariepascalejacqmin.com

CHALEUR ESTIVALE

Huile sur toile / 110 x 110 cm

FLORENCE DE PONTAUD- NEYRAT Sculpteur

Dernières expositions :

- « *Un objet, une Histoire* », Parcours Rive Gauche Paris 7e présentée par la galerie Martel Greiner
- « *Ster Der Zee* », Chapelle Koksijde-Belgique
- « *L'Art, un Chemin pour la Paix* », église Saint Pierre de Montmartre, Paris 18^e
- « *Art Elysées* », Champs-Élysées Paris 8e présentée par la galerie Martel-Greiner
- En 2015, Florence a participé à la BRAFA, Bruxelles

Née à Chalon-sur-Saône, vit entre Paris et Boissettes, travaille la pierre à Carrare (Italie) et en Dordogne ainsi que la terre et le bronze dans ses ateliers parisiens et le Massif central. Florence a étudié à l'école Nationale Supérieure des Beaux-arts de Paris dans les ateliers de César, Etienne-Martin et Cardot ainsi qu'à Carrare, à l'Institut du marbre avec Nino Bruschi. En hommage aux artistes qui l'ont inspirée (Germaine Richier et Robert Couturier), Florence crée des sculptures métamorphiques à partir de végétaux et de branches glanés dans la nature et transformés en bronze selon la technique des bois brûlés.

© Michel Bury

En 2012, elle conçoit et exécute en pierre le mobilier liturgique de Saint-Etienne de Corbeil. En 2013, elle enrichit son travail sur la Genèse en associant la feuille d'or au fer et au bronze pour l'Art Sacré : « *Adam et Eve au Paradis* ». Elle réalise pour la première fois une vache grandeur nature en fil d'aluminium et inox « *Marguerite, la Vache Gourmande* » tout en lui donnant mouvement et volume exposée en septembre à la Biennale d'Issy : « *Le goût de l'art, l'art du goût* ». Elle expose ensuite « *Anémone* » et « *Cheval au pré* » lors de biennale de sculpture monumentale Sculpt'en Sologne à Chaumont-sur-Tharonne. En 2014, elle introduit le verre comme nouveau matériau dans son travail qu'elle associe au bronze, « *Adam et Eve, Ciel Etoilé* ».

Représentée par
Galerie Martel-Greiner, Paris / De Re Gallery à Los Angeles, USA
Christine Bader, agent Suisse et Russie

OISEAU COMÈTE

P.U. 1/1 2014
Mobile en branches, métal et bronze
H 130 x 215 x 215 cm

Ha estudiat a l'Escola de Belles Arts de París als tallers de César, Etienne-Martin, Cardot i a Carrara a l'Institut del marbre amb Nino Bruschi. En homenatge als artistes que l'han inspirat (Germaine Richier y Robert Couturier), Florence crea escultures metamòrfiques monumentals amb vegetals i rames recollides pel camp i transformades en bronze segons la tècnica de la fusta cremada.

El 2012, realitza en pedra un mobiliari litúrgic (ambó, altar, cadira) par a l'església de Saint Etienne, Corbeil. El 2013, enriqueix el seu treball

sobre la Gènesi aplicant làmines d'or al ferro i bronze : "Adam i Eva al Paradís". Realitza una vaca de dimensions naturals amb fils d'alumini i inox "Marguerite, la vache gourmande" exposada a la Bienal d'Issy. Participa a la Biennal d'escultura monumental "Sculpt'en Sologne" a Chaumont sur Tharonne. El 2014, usa un nou material, el vidre i l'associa al bronze "Adam et Eve, le ciel étoilé".

Contact

15 rue du Cherche-Midi 75006 Paris
flodeponthaud@orange.fr / www.florenceponthaud.com

FRANCES P. RYAN

Photographe

Dernières expositions :

- 2011** « Poésie de la pierre, Stonespeak »
Galerie de Montparnasse
- 2012** « Paris à l'envers, Paris upside down »,
Galerie de Montparnasse
- 2014** Salon d'art contemporain,
Bastille Paris
Salon d'art contemporain, Chatou
Little Big Gallery,
Montmartre Paris

Européenne de souche, Frances P. Ryan a travaillé dans les domaines extrêmement variés au cours de sa vie de nomade. Elle commence la photographie tardivement après une année sabbatique et la découverte de photos noir et blanc d'Ansel Adams en 1992. Il faudra encore 10 ans avant que son fidèle Nikon ne la quitte et l'accompagne dans Paris sa ville adoptive.

Jamais un cours de composition et peu de notions techniques quand Frances P. Ryan a débuté. « Puriste », elle travaille en argentique et elle prend des cours de tirage à Paris afin de développer ses propres photos aux contrastes extrêmes. Elle approfondit les différentes techniques de tirage et se concentre sur des sujets qui lui sont chers : l'eau et la pierre.

Paris est vu avec beaucoup d'humour, là où on ne l'attend pas. Son deuxième livre « Paris à l'envers, Paris upside down » est un travail avec les reflets dans les flaques de Paris, un livre qui « dérange et trouble » les regards. Les photographies de Frances exercent l'attrait irrésistible du voyage initiatique - leur qualité graphique d'abord. Chaque composition possède la fraîcheur d'un instantané, comme si la photographie était un témoin de passage qui s'adonnerait à un heureux carpe diem.

Al llarg de la seva vida nòmada. Frances ha treballat en camps molt diversos. Comença amb la fotografia el 1992 al final d'una temporada sabàtica i després d'haver descobert l'obra en B/N d'Ansel Adams. Deu anys més tard, la seva fidel Nikon l'acompanyarà pels seus passejos per París, la seva ciutat adoptiva.

Comença sense cap curs de composició, amb poques nocions tècniques. "purista" treballa en analògic i llavors revela en el laboratori les seves pròpies fotos amb potents contrastos. Estudia les diferents tècniques de revelat i es dedica als temes preferits de l'aigua i la pedra.

Una visió de París molt humorística: el seu segon llibre Paris à l'envers, Paris upside down és el fruit d'una feina de deu anys amb el reflexos de les basses parisenques, un llibre que destorba la mirada. Les fotografies de Frances atreuen irresistiblement igual que un viatge iniciàtic, per la seva qualitat gràfica. Cada composició té la frescor d'un instant com si la fotografia fos un testimoni dedicat al feliç carpe diem.

« Il y a qu'une seule chose que nous sachons une fois sur terre, c'est qu'on va passer le portail pour la quitter. Profitons de la beauté du passage »

“A la terra només sabem una sola cosa: travessarem el portal per deixar-la. Aprofitem la bellesa del passatge”

Contact

21 rue Pierre Leroux 75007 Paris
fpryan@live.fr / www.francespryan.com

LE PORTAIL

LAURENCE TOUSSAINT

Photographe

Dernières expositions :

- Salon d'Art contemporain à la Bastille, Paris
- « *Lo que no se da se pierde* », Association Akshy, Inde à Alcalá de Henares et Madrid
- 2e nuit de la photographie contemporaine des Invalides
- « *Les gardiens d'écume* » au Bar à l'ode, Paris

Photographe spécialisée dans l'étude des jardins, elle illustre des livres sur les jardins (Actes Sud, Monacelli Press, Ouest France et Nicolas Chaudun).

En 2010, lauréate du concours « *Les photographies de l'année* » organisé par l'APPF, elle reçoit le 1er prix du paysage et c'est en noir et blanc qu'elle travaille des thèmes récurrents, la pierre, le bois, les arbres, les matières, le paysage et la lumière. Son dernier livre d'artiste : « *L'onde lente* », poèmes d'André Duprat avec des gaufres et encres de Patricia Sarne (Ed. Signum).

Laurence Toussaint vit à Paris où elle expose régulièrement. Docteur en histoire de l'art espagnol, elle a soutenu et publié sa thèse sur le « *El Paso y el arte abstracto en España* », travaillé à la librairie Artcurial pendant plusieurs années avant de se consacrer à la photographie.

« J'ai un faible pour les îles et comme l'Espagne est mon pays d'adoption, j'ai un faible pour les îles Baléares. Espace ouvert sur le grand large ou espace clos sur lui-même, la Sierra Tramontana de Majorque ou les carrières de Lithica à Minorque ? Déambuler dans les carrières taillées par les mains de l'homme, c'est initier un voyage intérieur sans limite. »

Fotògrafa especialitzada en l'estudi dels jardins, il·lustra llibres sobre jardins (Actes Sud, Monacelli Press, Nicolas Chaudun, Ouest-France).

El 2010 rep el Primer Premi de paisatge al concurs Les photographies de l'année, organitzat per l'APPF. Treballa amb càmeres analògiques i en b/n. Els temes recurrents són la pedra, la fusta i els arbres, la terra, el paisatge i la llum. Li resulta imprescindible viatjar i captar la naturalesa, per França, la Serra de Tramuntana de Mallorca, les pedreres de Menorca o el mercat de les flors de Bangalore.

Laurence viu a París on exposa sovint. Diplomada en Història de l'art espanyol, ha presentat i publicat la seva tesi sobre "El Paso i l'art abstracte a Espanya". Ha treballat durant anys a la llibreria d'art Artcurial, i més tard es va dedicar a la fotografia.

"Sento força estimació per les illes, i com que Espanya és el meu país d'adopció, m'agraden molt les Illes Balears. Un espai obert cap a l'horitzó o bé un indret tancat cap endins, la Serra de Tramuntana de Mallorca o les pedreres de Lithica a Menorca. Passejar-me per les pedreres tallades per mans humanes és iniciar un viatge a l'interior sense límits".

Contact

21 rue Pierre Leroux 75007 Paris
laurencetb@hotmail.com / www.laurencetoussaint.fr

FERRAN

AGUILÓ CASABONA

Sculpteur

Expositions individuelles :

- 2010** Galeria Joan Melià,
Alcúdia, Mallorca.
« Escultures 1986-2010 »,
Casal Solleric, Palma.
- 2012** Ca'n Garanya. Manacor.
- 2013** Biometries, Galeria Espai d'art 32
Pollença, Mallorca

Expositions collectives :

- 2012** Reprenem l'art,
Galeria Espai d'art 32,
Pollença, Mallorca.
Orgànic, amb Maria Ramis.
Call Vermell.
Felanitx Nitart. Campos.
- 2013** « FOC », Espai D'art 32,
Pollença, Mallorca.
« Accions »13. Lloseta.
El vacío del aire /
the emptyness of the air
Espai D'art 32, Pollença, Mallorca.
Nitart. Campos.
Mestres i artistes. Espai Ferran Cano.

Entre être et ne pas être : la mémoire.

Squelettes, formes dépouillées, restes,
traces de celui qui fut, ultime résistance
devant le silence, persistance insistante
(évocation d'une existence).

Liens qui permettent d'être, stratégie
de la durée, bateau échoué sur la plage
du temps, configuration génératrice
(témoignage d'un retour). Fondement
de tout savoir, écho d'amour, feu glacé,
limite entre être et ne pas être, souvenir
et résolution (le désir qui s'écrie encore).

Entre el ser i el no ser : la memòria.

*Esquelets, formes despulades, restes,
traces del que fou, última resistència front
el silenci, tossuda persistència
(evocació d'una existència).*

*Vincles que feren possible un ésser,
l'estratègia d'un durar, nau varada
a la platges del temps, configuració
generadora (testimoni d'un voler).
Fonament de tot saber, eco d'amor, foc
glacat, llindar entre el ser i del no ser,
accor i record (anhel que encara clama).*

Contact

Dolores Pérez González : Reina María Cristina, 9 / 07460 - Pollença - Mallorca.
610 25 32 64 / info@espaidart32.com

GOLA

Ferro galvanitzat (hierro galvanizado) / 29 x 26 x 12 cms / 2013

PÈRE

BENNASSAR RIERA

Peintre

Dernières expositions :

- 2014** Immersions, Galeria Espai d'Art 32, Pollença, Mallorca
- 2013** Waterproof, Casa de Cultura, Felanitx, Mallorca
- 2012** Dins Mar, Casa de Cultura, Felanitx, Mallorca
- 2010** De l'Aigua, Galeria Martínez Glera, Logroño, La Rioja
Col·lectiva d'Estiu, Galeria Maneu, Palma, Mallorca

30

Est né à Felanitx, Mallorca en 1960. Depuis 1998, il vit et travaille à Palma.

Son œuvre est basée sur la nature sous-marine qui l'entoure.

L'artiste est amoureux de la mer, des rochers, algues, sables et lumières du soleil estival sur tout cet écosystème. Il utilise un appareil photo numérique waterproof, tire de nombreuses photos sans préméditation, qui terminent sur sa table de travail dans son atelier.

L'art de Père est un retour à l'artisanat, au savoir-faire manuel.

Pour lui, dessiner c'est entendre : chaque ligne tracée sur une toile ou un papier est un territoire gagné et conquis ; il tente d'éclairer le mystère que chaque objet garde à l'intérieur.

Il n'est pas intéressé par la reproduction de la photo originale, il choisit des détails et compositions qui, sur la toile, sont agrandies, « hyperréalisées », avec toujours comme guide, la lumière et le caractère liquide de la vision aquatique.

Ses images des fonds de la mer sont poétiques, silencieuses et jamais statiques.

Pere Bennàssar Riera neix a Felanitx, Mallorca, el 1960. Des de 1998 viu i treballa a Palma.

L'artista, enamorat de la mar, les roques, algues, arena i les lluentors del sol estival sobre tot aquest ecosistema, usa una senzilla càmera digital submarina.

Amb la càmera en mà, busseja i tira dotzenes de fotos, sense massa premeditació, les quals acaben en el su estudi, damunt la seva taula de treball.

L'art d'en Pere és un retorn a l'artisanat, al fer amb les mans. Per a ell dibuixar és entendre : cada línia que marca un llenç o un paper és un territori guanyat i conquerit ; és un intent d'aclarir el misteri que cada objecte guarda al seu interior. Allò que l'interessa no és la reproducció de la fotografia original sencera, sinó que selecciona detalls i composicions que sobre la tela acaben ampliat, « hiperrealitzats » : una roca, un fragment d'alga, les textures del sòl arenós i, sempre, com a guia, el llum i el caràcter líquid de la visió aquàtica.

Les seves imatges del fons de la mar són poètiques, silencioses i mai estàtiques.

Contact

Dolores Pérez González : Reina Maria Cristina, 9 / 07460 - Pollença - Mallorca.
610 25 32 64 / info@espaiart32.com

JARDÍ Nº 2

Acrílic damunt tela / 91 x 91 cm

DOLORS COMAS

Peintre

Expositions individuelles :

- 2013** « *Dins de l'univers* »
Galeria Espai d'art 32.
Pollença - Mallorca
- Quan Arriba l'Amor? Galeria Marimón.
Ca'n Picafort - Mallorca
- 2011** « *A s'ombra... Blau d'Estiu* »
Museu de Porreres - Mallorca
- 2010** « *Visions urbanes* »
La Misericòrdia. Palma
Sala Sc. de S'Alamera d'Eivissa
- « *L'aresta del temps* »
Ca'n Fondo. Alcúdia

Expositions collectives :

- 2013** « *FOC* » Galeria Espai d'art 32.
Pollença - Mallorca
- « *Accions* » 13.
Palau d'Aiamans. Lloseta Incart
  - « *Coleccion Manhattan* » El vacío del aire
Galeria Espai d'art 32.
Pollença, Mallorca.
- 2012** « *Nit de l'Art* » Manhattan,
en Roma 13. Palma
- 2010** « *Viatge al Paradís* » Can Prunera. Sóller
- « *Sa Quartera* » Inca
  - « *Casal Balaguer* » Palma
  - « *Horrach Moyá* » Palma

Dolores Comas prend comme référence les éléments naturels : la mer, le ciel, la lumière qui lui apportent les thèmes qui seront traités avec des techniques différentes.

Elle s'inspire de ces voyages, de New-York au Vietnam, des différentes cultures et peuples, aux sentiments et moments vécus pour exprimer son idée de nature globale.

Sensibilité visuelle pour capter les multiples tonalités et ombres des dunes, douceur extrême pour sentir les variétés tactiles du sable.

Comas pren com a referència els elements naturals; la mar, el cel i la llum que li aporta molts temes per ser tractats amb diferents tècniques.

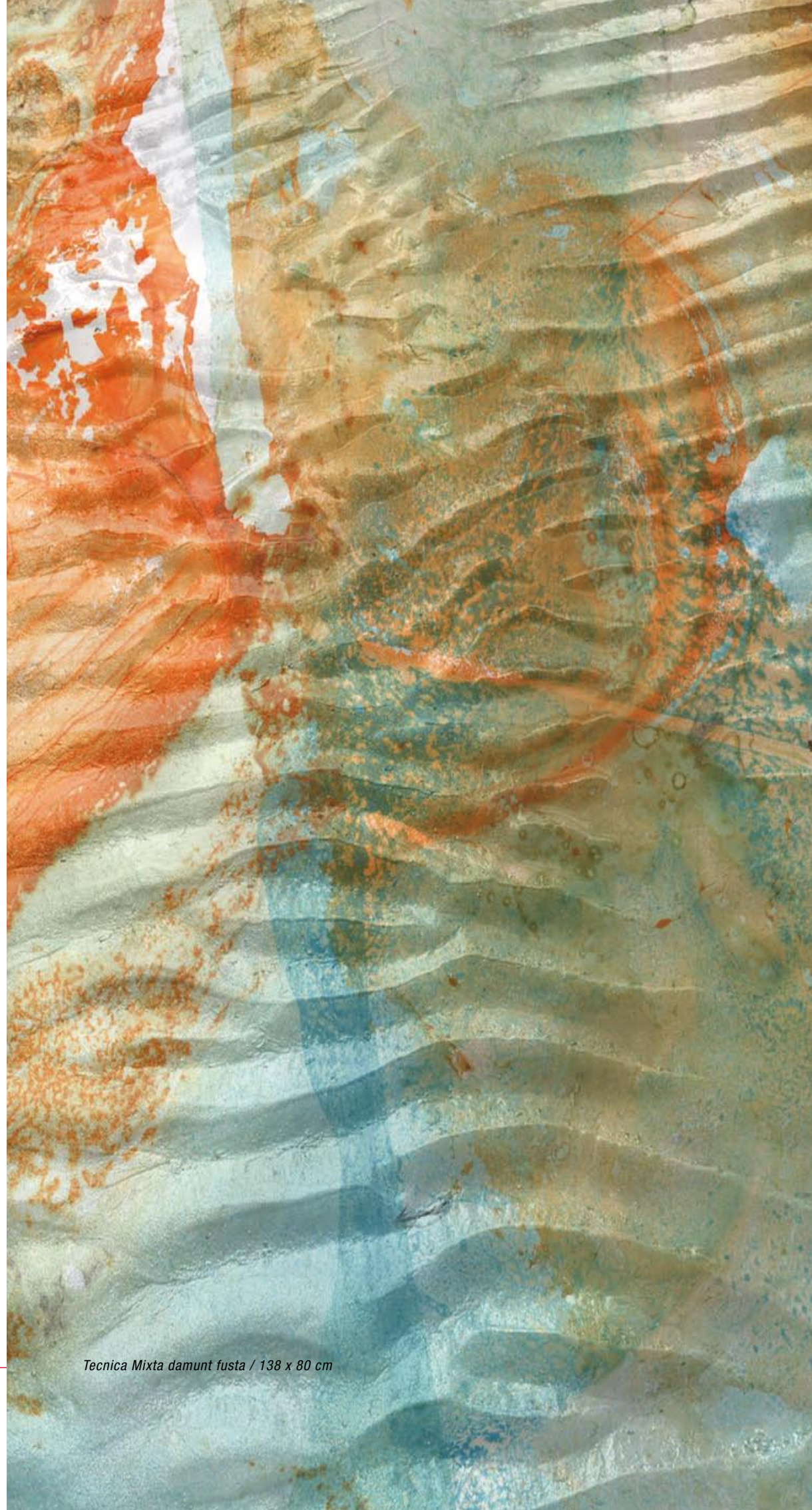
També s'alimenta dels seus viatges, des de Nova York a Vietnam, les diferents cultures i races vinculades als sentiments i el temps per expressar la seva idea de naturalesa global.

Sensibilitat a la vista per distingir les diferents tonalitats i les ombres de les dunes i una suavitat extrema per sentir les diferències tàctils de l'arena.

Contact

Dolores Pérez González : Reina Maria Cristina, 9 / 07460 - Pollença - Mallorca.
610 25 32 64 / info@espaidart32.com

Tecnica Mixta damunt fusta / 138 x 80 cm

MARGALIDA ESCALAS

Sculpteur / Céramiste

34

L'œuvre de Margalida peut exprimer un contraste de civilisations, se matérialisant en objets intemporels, à la fois archéologiques et contemporains où paysage et architecture fusionnent.

Elle commence la céramique en 1975. Elle travaille d'abord la céramique utilitaire basée sur l'histoire et les traditions. La capacité expressive du matériau permet à l'artiste de développer une œuvre plus créative et personnelle, explorant de nouvelles formes et idées, s'éloignant des limites esthétiques et utilitaires de la céramique et pénétrant dans le milieu de la sculpture.

A l'obra de Escalas podem intuir un contrast de civilitzacions, materialitzant-se en objectes intemporals, simultàneament arqueològics i contemporanis on paisatge i arquitectura es fusionen.

Es va iniciar a la ceràmica en 1975. En una primera etapa va treballar la ceràmica funcional, basada en la història i les tradicions. La capacitat expressiva del material, permet a l'autora desenvolupar una obra més creativa i personal, explorant noves formes i idees, allunyant-se dels condicionaments estètics i funcionals de la ceràmica i endinsant-se en l'àmbit de l'escultura.

PEGELLIDES

Ceràmica 1250° / 37 x 18 cm

Elle trouve aussi des formes sculpturales vaguement anthropomorphiques qui semblent témoigner du temps qui passe ; l'artiste élimine les détails et se concentre sur les volumes et les textures.

També ens trobem amb formes escultòriques vagament antropomòrfiques, que semblen testimoniar el pas del temps de les quals, l'artista elimina el detall reduint-los a volums i textures.

Dernières expositions :

- 2014** « Traç » Galerie Xenon, Burdeos França
- 2002** « Escultures i Papers » Can Gelabert, Binissalem, Mallorca
- 2011** « Geometries Secretes » Ca'n Fondo, Alcúdia, Mallorca
IP Design. Hamburgo, Alemanya
« Simetries Secretes ». Institut Cervantes, Praga

- 2010** « Asimetrías » Galeria Oliver Maneu. Palma, Mallorca
« Escultures » Espai Catalunya Europa. Brussel·les
« Simetries Secretes » Museu Nacional de Ceràmica i Arts Suntuàries Gonzàlez Martí. València
- 2009** « Simetries secretes » Museu Nacional do Azulejo, Lisboa, Portugal.

Contact

Dolores Pérez González : Reina Maria Cristina, 9 / 07460 - Pollença - Mallorca.
610 25 32 64 / info@espaiddart32.com

MIQUEL

PLANAS ROSSELLO Sculpteur

Il a présenté son travail en : Espagne, Maroc, France, Italie, Pays-Bas, Allemagne, Suède, Luxembourg, Pologne, Andorre, Russie et Corée du Sud.

Ha presentat la seva obra a: Espanya, Marroc, França, Itàlia, Holanda, Alemanya, Suècia, Luxemburg, Polònia, Andorra, Rússia i Corea del Sud

36

Né à Palma en 1961, licencié et docteur aux Beaux-arts de la faculté de Barcelone où il est devenu professeur de sculpture.

Depuis 1983, il se consacre à la sculpture en travaillant le dessin parallèlement au processus de création sculpturale. Son travail met en évidence son grand intérêt pour la terre et pour l'espace qui se manifeste également dans sa façon de travailler et appréhender les matières.

...sous l'apparence d'une abstraction sans référence, mais froidement calculée, l'œuvre de Miquel Planas est basée sur des valeurs plastiques qui ne sont pas facilement évidentes à un observateur distrait. D'un style d'influence minimaliste quant à la réduction de ses formes, le caractère répétitif de sa structure et de sa présence physique, l'œuvre de Miquel a un sens emblématique qui établit un dialogue avec le lieu spécifique où elle a été créée...

Javier Maderuelo

Nascut a Palma de Mallorca el 1961, és Llicenciat i Doctor en Belles Arts per la Facultat de Barcelona, on hi porta a terme la tasca docent com a Catedràtic d'Escultura.

Des del 1983 la seva feina creativa es centra especialment en l'escultura, tot i desenvolupar un treball important de dibuix paral·lel al procés de creació escultòric. El seu treball evidencia un gran interès per la terra i per l'espai, pel seu coneixement i descripció, que es manifesta igualment en el seu procés de treball en un tractament acurat dels materials.

...sota l'aparença d'una abstracció irreferencial, fredament calculada, l'obra de Miquel Planas es sosté sobre uns valors plàstics que no pretenen fer-se fàcilment evidents a un observador distret. Estilísticament deutora del minimalisme quant al reduccionisme de les seves formes, al caràcter repetitiu de la seva estructura i a la contundència de la seva presència física, no obstant això, l'obra de Planas té un sentit emblemàtic que li fa establir un diàleg amb el lloc específic per al que ha estat creada...

Javier Maderuelo

Contact

Dolores Pérez González : Reina María Cristina, 9 / 07460 - Pollença - Mallorca.
610 25 32 64 / info@espaidart32.com

Série Paysages illimités / Acier / 6 x 32 x 26 cm / 2011

Sèrie paisatges il·limitats IX / Acer / 6 x 32 x 26 cms / 2011

ANTONI SOCÍAS

Peintre

Dernières expositions :

- 2014** « *La importancia de los satélites* »
Centre Cultural Contemporani
Pelaire. Palma de Mallorca
- 2012** Nada nuevo 2. San Martín C.C. C.
Las Palmas de Gran Canaria.
Sociás al cuadrado-3.
Galería Rafael Ortiz. Sevilla
- 2011** Mi otro yo con algunas
contradicciones.
Museu Es Baluard.
Palma de Mallorca
- 1998** Representa a España
en XXIV Bienal de Sao Paulo.

Una utilització tan audaç com desvergonyida del concepte clàssic d'obra d'art, el condueix a potenciar el desdoblament i la derivació de l'objecte artístic, beneï històricament com a únic. Ens planteja objectius pictòrics dobles, triples, quàdruples, sota el paraigua deontològic d'una densa proposta conceptual de cohesió. Podríem deduir, doncs, que la poesia de les escissions és l'estat intrínsec del pensament.

La seva obra es basa en un enèrgic procediment, cuinat a foc molt lent com antídote contra el mal de les presses i la niciesia. El valor del pas del temps i el seu consum compassat són part essencial del procés de creació. I, en aquesta nova mesura de l'existència, recupera la pintura de mètode pacient com a projecció i legítim testimoni d'intims plaers renovats. Investiga sobre paral·lelismes estètics i filosòfics, utilitzant el seu altre jo a manera de matèria primera, per descobrir gradualment la intensitat del lateral, el valor del contigu, la conveniència del fronterer, la categoria de lo tangencial, la grandesa de lo annex o el prestigi de tot lo adjunt.

De la mateixa manera, aprofundeix sobre el fet de la doble personalitat, de la doble moral, de les dobles cares i de la cara oculta de la lluna.

38 Une utilisation aussi audacieuse qu'osée du concept classique de l'œuvre d'art le conduit à se pencher sur le dédoublement et la dérivation de l'objet artistique, historiquement conçu comme élément unique.

Il nous présente des objectifs picturaux doubles, triples, quadruples, sous la protection déontologique d'une dense proposition conceptuelle cohérente. Nous pourrions donc déduire que la poésie des scissions est l'état intrinsèque de la pensée.

Son œuvre est basée sur un procédé énergétique, cuisiné à feu doux, antidote du mal de la vitesse et de la bêtise. La valeur du temps qui passe et sa consommation cadencée sont essentielles au processus de création. Et dans cette mesure de l'existence, il récupère la peinture patiemment, projection et témoignage légitime de plaisirs intimes renouvelés. Il cherche des parallélismes esthétiques et philosophiques utilisant son autre moi comme matière première...

Il approfondit le thème de la double personnalité, la double morale, les doubles visages et le visage caché de la lune.

Contact

Antoni Socías / Majorque

antoniosocias@telefonica.net / www.antoniosocias.es

ESCENA DE SALÓN

XESC

FLORIT NIN

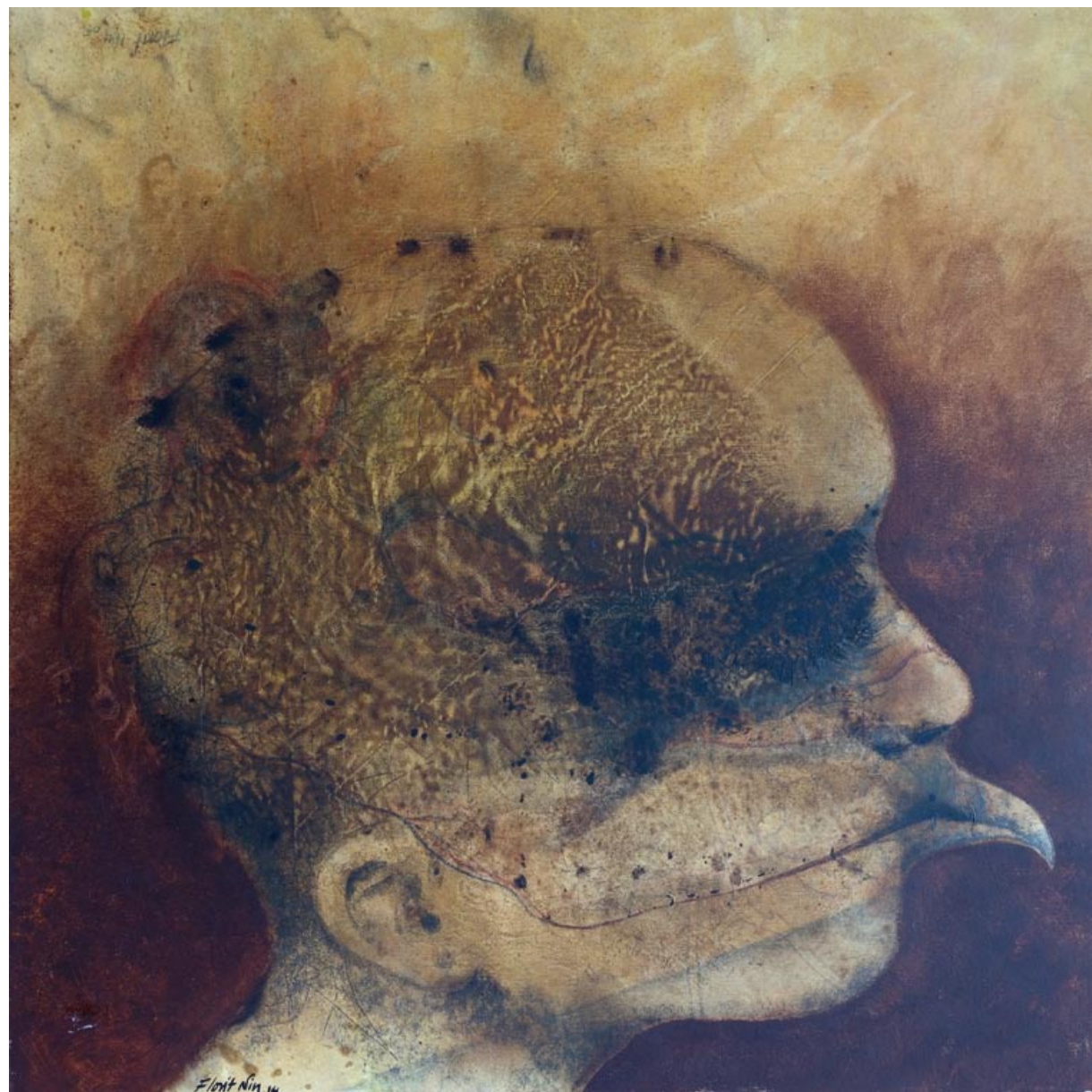
Peintre

Dernières expositions :

- 2013** Galeria Retxa. Sala Sant Josep, Ciutadella de Menorca
- 2012** Galeria Artara. Maó. Menorca
- 2011** Els llibres pintats. Galeria Joan Oliver Maneu. Palma de Mallorca
Arrel als ulls. Sala d'exposicions El Roser. Ciutadella de Menorca
- 2009** Mandales de Menorca. Galeria Uzupi. Sant Feliu de Guíxols. Girona

Neix a Ciutadella de Menorca l'any 1960, on viu i treballa la seva faceta de creació i de professor de llengua i literatura, poeta i pintor. Ha celebrat nombroses exposicions individuals i col·lectives a Menorca, Mallorca, Madrid i Barcelona. Escriu de forma habitual a la premsa amb articles d'opinió i ha participat de forma activa en moltes iniciatives culturals de l'illa a través d'associacions com Lithica, GOB, Acció Cultural, etc. Ha rebut el Primer Premi Sant Antoni - Sa Nostra de Pintura el 1991 i seleccionat en diverses convocatòries. Ha estat seleccionat en dues ocasions per al concurs internacional de pintura Fundació Barceló de Palma de Mallorca, així com en el Premi Ciutat de Palma en la convocatòria de 1998 i 2001. El 2002 va guanyar el concurs d'un projecte de quadre mural per a la seu del Consell Insular de Menorca. La seva obra forma part de col·leccions d'art com la Fundació Sa Nostra de l' Obra Social i Cultural, Mardavall Art Collection, Fundació d'Art Beltran, Col·lecció Consell de Menorca, Col·lecció Art per la Vida del Govern Balear i la Fundació Teatre Principal de Maó. L'obra recent tracta la figura humana, especialment les cares i els caps en una

imatgeria d'imbricació i transformació de la naturalesa humana amb naturalesa vegetal, i així prova de lligar caps per posar l'atenció sobre l'íntima dependència de l'home amb la terra. L'obra es pregunta sobre els límits entre

l'home i la natura, de quina manera i quan es van trencar els lligams. La metamorfosi és un procés continu que no entén de límits. Els límits que posam resulten de la nostra incomprensió. A través dels límits intentam d'entendre.

40

Professeur de littérature et de langue catalane, poète et peintre, il vit à Ciutadella (Minorque). 1er Prix San Antoni - Sa nostra de Pintura en 1991, il a été sélectionné pour le concours international de peinture, Fundacion Barcelo de Palma de Mallorca ainsi que pour le prix de la Ciutat de Palma en 1998 et 2001. En 2002, il gagne le concours du projet de 4 peintures murales pour le Consell Insular de Minorque.

Son œuvre récente travaille la figure humaine, les visages et la tête dans une imagerie d'imbrication et de transformation de la nature humaine avec la nature végétale, il attache les têtes pour attirer l'attention sur l'intime dépendance de l'homme à la terre.

L'œuvre pose des questions sur les limites entre l'homme et la nature, comment et quand les liens vont se rompre.

La métamorphose est un procédé continu qui ne comprend pas de limite.

Les limites que nous posons sont le fruit de notre incompréhension.

À travers les limites, nous essayons de comprendre.

Contact

692 214 534 / Minorque

provadelletra.blospot.com / floritnin.com / floritnin@gmail.com

OCELLAT

Acrílic, grafit i corda / Fusta / 120 x 70 cm

LAETITIA LARA

Sculpteur

Dernières créations

2014 Creación del Laberinto Mineral de 3000 piedras de marès (piedra arenisca). Canteras des'Hostal, Líthica. Ciutadella. Instalación permanente.

Parisienne vivant à Minorque depuis les années 80, Lara se consacre au développement du projet de réhabilitation des carrières de « marès » de s'Hostal et crée la fondation Lithica. Son regard d'architecte et de sculpteur reconnaît immédiatement les carrières comme une sculpture dans le paysage et une architecture en négatif. Un projet land-art qui depuis 20 ans conjugue la réhabilitation du paysage, la tradition minorquine du métier de carrier et l'Art rupestre sous sa forme la plus archaïque comme dans sa vision la plus contemporaine.

Lara travaille sur les mythes et la relation de l'individu avec l'univers : de l'étreinte cosmique aux archétypes de la femme comme la fertilité ou les Vénus, aux archétypes masculins tels le totem, le moine, le guerrier, le gardien.

Le Gardien, figure dressée et silencieuse, matérialise un seuil et sa présence symbolise la limite entre les espaces physiques, mythiques et psychiques...

À l'image du gardien du temple, il nous invite à franchir un pas initiatique.

Son silence apaisant est le témoin du pas que nous effectuons pour franchir cette limite et évoque le caractère sacré de ce moment de transformation.

Darrera obra

Parisina afincada a Menorca des de finals dels anys 80 per desenvolupar el projecte de recuperació de les pedreres de marès de s'Hostal, amb la creació de la Fundació Líthica. La seva mirada d'arquitecte i escultora reconeixen les pedreres com una escultura i arquitectura en negatiu en el paisatge. Un projecte land-art que des de fa 20 anys conjuga la rehabilitació del paisatge, la tradició menorquina del trencador i l'Art rupestre en una concepció que va l'arcaic al contemporani.

Lara desenvolupa el seu treball al voltant dels mites i la relació de l'individu amb l'univers. De l'abraçada còsmica als arquetips de la dona, la fertilitat, les Venus; als arquetips masculins del totem, el monjo, el guerrer o el guardià.

El Guardià, figura dreta i silenciosa, materialitza el llindar entre espais físics, mítics o psíquics. Ens convida fer un pas en el sentit iniciàtic, per la qual cosa la seva essència es relaciona amb l'arquetip del guardià del temple.

El seu silenci de pau ens fa de testimoni, és la consciència del pas a través del límit, i ens connecta amb la transformació com un acte sagrat.

Darrera obra

Contact

605 871 012 / Minorque

laetitalara27@gmail.com / laetitalara.com

GUARDIAN

Madéra / 200 cm

MATÍAS QUETGLAS

Élève d'Antonio Lopez, il rencontre lors de sa première année d'études, Maria Antonia, étudiante en Art, qui deviendra son épouse et son modèle pendant de nombreuses années.

Quetglas s'intéresse aux possibilités narratives de la figuration ; souvent plusieurs modèles apparaissent dans le tableau car il utilise comme thème « ce qui arrive » et non les personnages eux-mêmes. La difficulté de raconter des « histoires » du naturel le pousse, dès 1985, à travailler sans modèle. Cette expérience de « réalisme de la mémoire » oblige l'artiste à transformer l'image, plus simplifiée et essentielle, plus ouverte au langage et trouver ses moments les plus brillants.

L'expression « Par delà les limites » peut avoir des sens différents : transgresser l'établi, surpasser la capacité propre, vertige devant l'abîme, attraction vers ce qui n'est pas étranger, découvertes...

La relation de Quetglas avec ce sujet, nous la trouvons dans sa composition qui est apparemment plus prosaïque.

La limite avec laquelle il joue est celle des bords de la toile et il prend plaisir à obtenir que son tableau paraisse plus grand que son format réel.

Et comme tous les artistes, il est en lutte perpétuelle pour dépasser ses limites.

Neix a Ciutadella de Menorca el 1946. Pintor figuratiu, la seva formació és al costat d'Antonio López. La seva primera època plàstica és poc coneguda a Espanya (Galeria Renou et Poyet, París, 1974), amb una pintura d'aire ritual i de celebració, entre el surrealisme i la pintura religiosa.

Sense ruptura, Quetglas s'interessa de cada vegada més per les possibilitats narratives de la figuration, de manera que en els quadres apareix com a tema 'el que succeix' i no els personatges en sí mateixos. Les dificultats per contar 'històries' del natural el duen, a partir de 1985, a treballar sense model. Aquesta experiència de realisme de memòria arrossega l'artista cap a la transformació de la imatge,

Peintre / Sculpteur

ara més simplificada i essencial, més oberta en el llenguatge, que aconsegueix els seus moments més brillants.

Actualment Matías Quetglas treballa gairebé de forma exclusiva el nu. Les darreres obres tenen com argument dones abstrertes i solitàries. Imagina el cos com un escenari il·luminat on les sensacions es condensen en l'estructura de la forma.

Iniciat en el Realisme dels anys 70, Quetglas ha evolucionat allunyant-se cada vegada més del naturalisme. Reconstrueix la realitat des de la memòria, de manera que pretén al·ludir la realitat existencial abans que copiar-la.

L'expressió Més enllà les límits pot significar moltes coses: transgressió del que està establert, superació de la pròpia capacitat, vertigen davant l'abisme; atracció pel que ens és estrany; descobriment...

La relació de Quetglas amb aquest títol es troba en la seva forma de compondre, aparentment molt prosaica. La frontera amb la que juga són les voreres del llenç i el seu plaer es troba (entre altres coses) en aconseguir que el quadre sembli més gran de la mida que té.

I com tots els artistes, està en continua lluita per a superar les seves limitacions.

Contact

C/ Doctor Esquerdo, 6 (28028 Madrid)
608 214 534 / matiasquetglas@gmail.com

LA FRONTERA ROJA

Acrílic contraxapat / 100 x 84 cm / 2014

NURIA ROMÁN

Peintre / Sculpteur

Dernières expositions

- 2015 « Lavar el río »
Intermediae-MATADERO - Madrid
- 2015 Colaboración en la creación del
Laberinto mineral de Lítica, Pedreres
de s'Hostal con Laetitia Lara. Ciutadella
- 2014 « Presencias invisibles »
Galeria Lluç Fluxá Espai H.C.
Palma de Mallorca
- 2014 « Lithica Land Art » Exposición
en Espai Coll. Ciutadella
- 2013 « La reina de Copas » Colectiva
Escultura monumental en
la Plaza Saint Sulpice, París.
- 2012 « Desde la tierra al cielo »
CATM chelsea gallery New York EEUU
- 2012 « Coser la tierra-Latitud 40º »
Salas de Cultura Sa Nostra Ciutadella
- 2011 « Agujas Mongofre » primera
instalación en la playa del proyecto
« Latitud 40º »
- 2011 « Coser la tierra- Latitud 40º » Salas
de Cultura Sa Nostra Ciutadella y Maó
- 2011 « Art Live World 2011 » CATM
chelsea Gallery Nueva York

Nuria Román (Madrid, 1966). Artista plàstica. S'ha format amb estudis de disseny a l'Institut Artístic de Ensenyanza. Ha viscut i treballat a Holanda i Estats Units. A Menorca desenvolupa una obra on combina una àmplia gamma de formes i tècniques d'expressió: pintura, ceràmica, pedra, escultura en ferro i instal·lacions artístiques amb diversos tipus de materials.

Els seus temes indaguen en la relació de la dona amb el món; la recerca de noves solucions per als problemes assoten el món; la relació nord-sud; la terra com a lloc d'acollida i com espai trencat; la necessitat de crear ponts i cosir la terra. I continuant amb la seva proposta i compromís, el seu actual projecte, de nivell planetari, Latitud 40º.

Nuria Román, (Madrid 1966) peintre et sculpteur, réalise ses études de design à l'Institut artistico de Ensenanza.

Elle a vécu et travaillé en Hollande et aux Etats-Unis.

À Minorque, elle développe son œuvre en combinant une ample gamme de formes et techniques d'expression : peinture, céramique, pierre, sculpture en fer et installations artistiques avec des matériaux variés.

Elle travaille sur la relation de la femme avec le monde, la recherche de nouvelles solutions aux problèmes qui touchent le monde, la relation nord-sud, la terre comme lieu d'accueil et espace rompu, la nécessité de créer des ponts et de « coudre la terre ».

Son projet actuel et planétaire : « Latitud 40 »

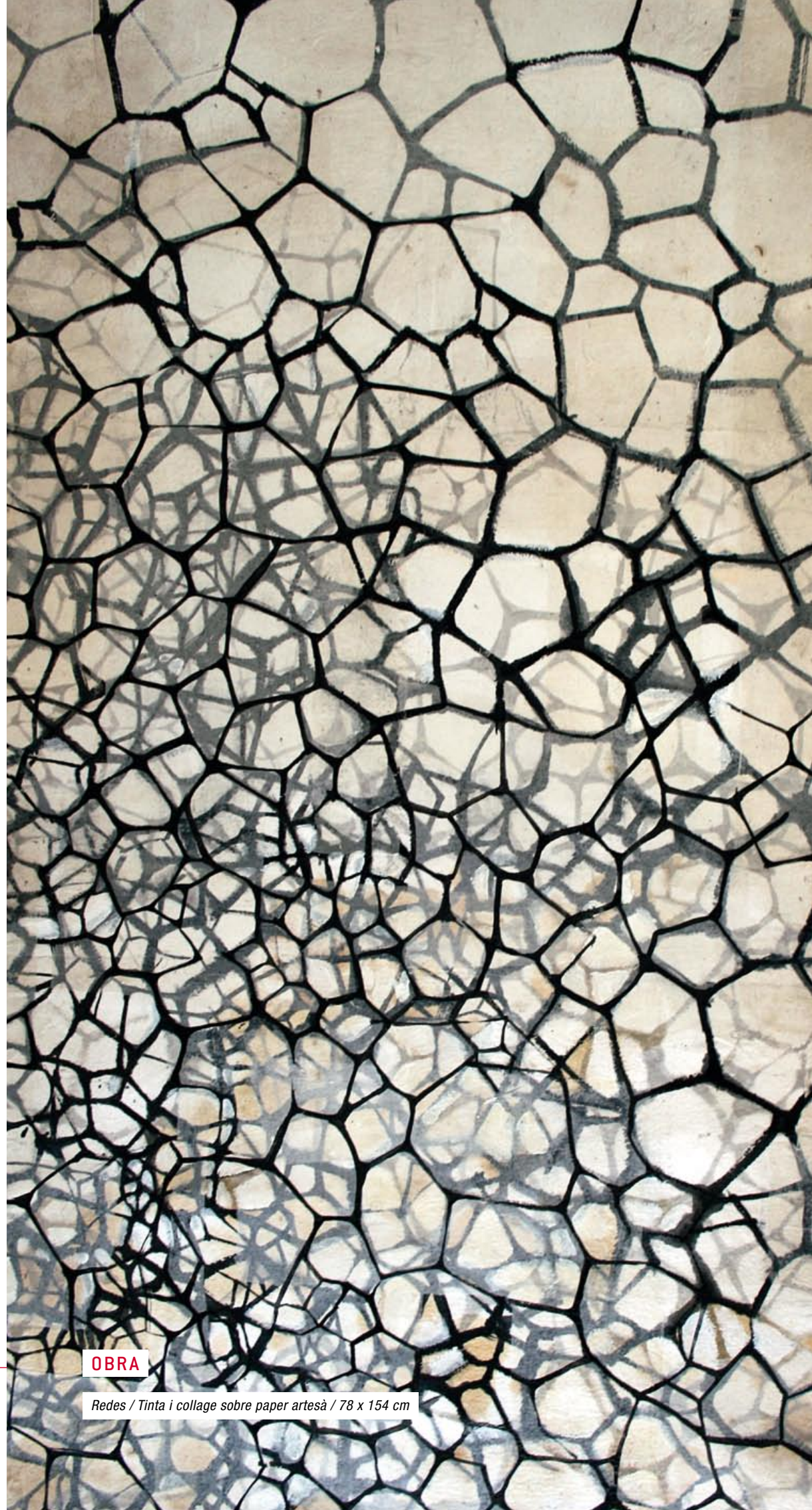
Contact

606 296 044 / Minorque

nuriaroman@nuriaroman.com / nuriaroman.com

OBRA

Redes / Tinta i collage sobre paper artesà / 78 x 154 cm

ÉVÈNEMENTS

Lectures et concerts dans le salon du Vieux Colombier / Mairie du 6^e

> **Le jeudi 26 mars à 18h**

Concert avec José Mari à la guitare et Cyril Petit au banjo.

> **Le jeudi 9 avril à 18h**

Lecture avec les artistes Véronique de Guitare, Patricia Sarne, Laurence Toussaint et l'écrivain Emmanuèle Lagrange accompagnées par Clio Karabélias à la harpe (présentation des livres des éditions Signum).

PORTES OUVERTES

Les artistes du 6e arrondissement ouvrent les portes de leurs ateliers les **20, 21 et 22 mars 2015**.

Peintres, sculpteurs, graveurs, céramistes et photographes... et leurs invités, poètes, musiciens, vous accueillent dans leur lieu de création, de Saint-Germain-des-Prés au jardin du Luxembourg, de Montparnasse au quartier Latin. Techniques, matériaux, outils, autant d'occasions de comprendre ses coups de cœur pour une œuvre, un artiste, son univers... Grâce à une rencontre, un échange, une découverte intimiste avec un quartier.

Liste des participants

Ola Abdallah	Odile de Frayssinet	Ariane Mercier
Jacqueline Alencar	Constance Fulda	Gabriella Moussette
Françoise André	Claris Gale	Nobuko Murakami
Bernard Bassac	Caline de Gasquet	Erik Patrix
Céline Bodin	Claudine Ginsbourger	Georges Patrix
Jacques Borker	Patrick Giraud	Albert Patrix
Louisa Burnett-Hall	Marielle Guégan	Catherine Perrot
Sophie Cavalié	Véronique de Guitare	Christine Pictet
Éliane Chorand	Caroline Grocholski	Arnaud du Plessis
Adrien Cicéro	Brigitte Isaac-Dognin	Florence de Ponthaud-Neyrat
Béata Czapska	Marie-Pascale Jacqmin	Valérie Prazares
Marie Deloume	Françoise Laurent Monier	Fabien Rochoux
Jeanette Demeestère	Sophie Lavine	Valérie Roubach
Hélène Duplantier	Tania Llinares	Frances P. Ryan
Albert DuPont	Gary Lovevitch	Laurence Toussaint
Marie-Annick Dutreil	Bérangère Lomont	Walks as she thinks
Paule Erbsmann Pragier	Caroline Lopez	
Pascaline Fontaine	Jacque Martin-Horwitz	

Renseignements : www.lesixaa.org / 06 30 45 05 94

COMMISSARIAT

Laurence Toussaint ..... Présidente du 6e, Ateliers d'Artistes
Albert DuPont ..... Vice-président
Geneviève Pascaud ..... Secrétaire
Florence de Ponthaud-Neyrat ..... Trésorière

Sylvie Bettinger ..... Communication presse
Cyril Petit ..... Graphiste
Isabelle Bardèche ..... Site internet

Pour toute information sur les artistes présentés,

Paris / Le 6e, ateliers d'artistes : ..... 2 rue Guynemer 75006 Paris
T/F : +33 (0)1 45 48 02 29
six.aa@hotmail.fr / www.lesixaa.org

Majorque / Dolores Pérez Gonzalez : ..... T : +34 610253265
info@espaidart32.com

Minorque / Ana Bagur : ..... T : +34 650231558
abagur@gmail.com

REMERCIEMENTS

Jean-Pierre Lecoq ..... Maire du 6e arrondissement
Vice - Président du Conseil général de Paris

Bruno Julliard ..... 1er adjoint à la Maire de Paris

Nos partenaires

L'association des anciens élèves de l'ENA et son président Christine Demesse

Le fonds de Dotation transatlantique

L'Association des Anciens élèves de l'École Nationale d'Administration

C'est en 1997 que l'Association des anciens élèves de l'ENA, a noué ses premiers liens avec « le 6e, ateliers d'artistes ». « L'ENA hors les murs » bénéficie depuis lors de couvertures qui sont autant de remarquables créations et qui incitent le lecteur, quelle que soit l'austérité du sujet traité, au rêve, à la réflexion et à l'imagination.

Au premier abord, cette coopération entre un groupe de créateurs et une association de hauts fonctionnaires peut paraître surprenante... L'Association des anciens élèves de l'ENA possède, il est vrai, une vocation originale. Elle agit à travers le réseau des quelque 6 000 anciens élèves français, mais aussi à travers leurs très nombreux camarades étrangers qui représentent des cultures souvent très différentes.

En octobre 2015, notre École aura 70 ans. Les enjeux de l'action publique n'ont pas perdu de leur importance, surtout avec la montée en intensité de la crise économique, sociale, morale qui affecte notre pays.

La culture, dans toute sa liberté, fait partie de ces enjeux notamment lorsqu'il s'agit de la création en art contemporain.

Associació d'Antics Alumnes de l'Escola Nacional d'Administració

Des del 1997, l'Associació d'Antics Alumnes de l'ENA col·labora amb la 6ª Ateliers d'Artistes. «L'ENA hors les murs» publica de llavors ençà unes edicions, estupendes creacions, que inciten el lector al somni, a la reflexió i la imaginació, encara que el tema a tractar sigui auster.

En principi, aquesta cooperació entre un grup de creadors i una associació de funcionaris d'alt nivell pot sorprendre. La vocació de l'Associació dels antics alumnes de l'ENA és, de veres, molt original. Actua a través d'una xarxa d'uns 6000 antics alumnes francesos i també a través de nombrosos col·legues estrangers que representen cultures ben diverses.

L'octubre del 2015, la nostra Escola complirà 70 anys. L'aposta per l'acció pública no ha perdut pes, malgrat la intensitat de la crisi econòmica, social, moral que pateix el nostre país.

La cultura, en tota la seva llibertat, forma part d'aquesta aposta particularment quan es tracta de la creació en art contemporani.

« Freedom »

Laurence Toussaint
Photographe

« Adam et Eve au Paradis »

Florence de Ponthaud-Neyrat
Sculpteur

« La Paix est déclarée ! »

Albert DuPont
Peintre, graveur

TRADUCCIÓN EN ESPAÑOL

Ola Abdallah

Quién desee pintar los objetos y las figuras tal y como las divisa tiene un problema esencial. ¿Cómo representar el volumen y el espacio, las distancias, el juego de lleno y vacío sobre una superficie llana? ¿Cómo sugerir las tres dimensiones sobre un campo bidimensional? La respuesta es simple, desde el Renacimiento los artistas y hombres de ciencia han inventado la perspectiva.

En mi trabajo no busco representar los objetos ni figuras en tres dimensiones, busco el espacio tal como es, los vacíos y los llenos, las distancias sobre la superficie plana sin utilizar perspectiva. Para ello uso el color plano y sus transparencias. Mi soporte es el lienzo o el tintoretto (madera). Mis colores son tintas y pigmentos procedentes de Damas.

Las obras de Ola invitan al viaje a través de pigmentos que se comportan como velos o pesados tejidos. El paso de la luz, rasante, discreta o violenta diferencia cada una de las obras.

Louisa Burnett-Hall

Su obra parte del mundo visible y se inspira en las cualidades abstractas de la naturaleza: la caligrafía de la tierra y del agua en movimiento. A la búsqueda del genius loci explora la simbiosis de los elementos y sus diferentes estados, los lazos formales y las vinculaciones abstractas entre el todo y las partes.

«Estoy fascinada por el agua movimiento como medio específico y elemento del medioambiente, símbolo de vida y de luz, visible e invisible, mezcla del tiempo presente y pasado, superficie viva en cuya piel se reproducen múltiples reflejos».

El viaje forma parte de su trabajo; como la última serie inspirada en Islandia y en la fuerza impresionante de los paisajes, la conciencia de sentir el origen de la vida, el equilibrio frágil de su ecosistema en presencia de una actividad volcánica subyacente.

Sophie Cavalié

Escultora y dibujante. Formada en Arquitectura en la Escuela Nacional Superior de Artes Aplicadas d'Olivier de Serres, continua buscando el volumen y la línea en otras dimensiones.

“El reino vegetal y animal conducen persistentemente a Sophie hacia lo humano. Su trabajo transcurre en la periferia para encontrar mejor el núcleo de lo que le preocupa: ¿volverá a aparecer algún día lo que desaparece? Esperando que esta metempsicosis sea inherente a todo ser vivo” (Hélène Jousse)

Caballo Abyssus

La ausencia de fronteras entre lo imaginario y lo real transforma esta quimera en un ser sin límites: la red bordada de estrellas que conforma la extremidad iconoclasta del animal conecta con los abismos submarinos y celestes.

Albert DuPont

La Letra, el Signo son los primeros elementos, esenciales en un arte ‘multi-inmediato’, de acuerdo con la frase – manifiesto de Matta, modelo poético: El hombre desciende del Signo. En el desarrollo de una obra multiforme y lúdica, utiliza todas las disciplinas artísticas: pintura, escultura, grabado, libros de artista, novela, cine... a través de los cuales el lenguaje se convierte en color, juego, humor en las Letras, las Palabras, los Textos, los Signos contestan en todos los Sentidos...

Transe-Sourire ondulatoire

A partir del ‘smiley’, que el artista ha interpretado ya en varias obras, utiliza el emoticono positivo de la comunicación por Internet y le añade el signo de propagación ondulatoria, símbolo de la difusión por las redes, un mensaje nuevo y jubiloso, «carcajada innovadora» propagada de forma ilimitada «mas allá del límite».

Véronique de Guitarre

Es posible que su obra solo hable de una cosa, del rechazo a sentirse atrapada en el mundo. He aquí los puertos, los barcos, los arboles, el horizonte, el sinfín de elementos, la lluvia, el viento, los ríos, los mares... Mujer errante, se deja empapar por un mundo que recorre ‘para ver’.

Tener como oficio “ver”, que osadía y que libertad!

Catherine Pont-Humbert 2014

“(…) A lo largo de mi vagabundeo, un guante deshilachado indica una hipotética ruta para seguir”...

Emmanuelle Lagrange 2015

Marielle Guégan

Vive y trabaja en París.

Desde 1995, después de sus estudios de dibujo y arquitectura, se dedica a su pasión, la pintura.

Ya en sus principios, tiende hacia la abstracción, la revelación del color con sus diferentes impactos relacionados con la forma.

Influencias: Poliakoff, de Staël, Fautrier.

“Mis cuadros son expresiones de un lenguaje de variables relacionadas con la materia, la energía, el movimiento y las energías. Las formas son como instantáneas captando vibraciones densas o ligeras. La utilización constante del negro en mis cuadros y grabados corresponde a la voluntad de quitar lo superficial, depurar. Mi camino artístico se dirige hacia la universalidad del signo para suscitar la introspección del espectador”.

“Se trata de mirar libremente al mundo para captar los instantes de la vida”

Exposiciones 2014:

Feria Internacional de Arte Contemporáneo San Sebastián, Galería Daniel Leizorovici

Galería Caroline Tresca, París

Marie Pascale Jacqmin

Procede del mundo de la creación industrial, la moda y el diseño. Colorista y estilista, Marie Pascale dirigió su propia agencia de estilo durante 15 años.

¿Como descubre su vocación pictórica? Precisamente con el color. «Es mi lengua materna». Y estudiará Bellas Artes. Le resulta inevitable su fascinación por los tonos cromáticos, o las armonías que nacen de las asociaciones.

No ve los colores, ve a través del color. Siempre.

Marie-Pascale utiliza siempre el mismo método de proceso creativo. Primero un croquis, luego ensayos de color (“como cuando tenía mi oficina de diseño”). Un trabajo previo que determina el formato de sus cuadros. Luego pinta sus lienzos olvidándose de los esbozos y escogiendo simplemente la paleta que más le gusta. ¿Su estilo? Entre figurativo y abstracto, una pista para el espectador.

Rodolphe Pays

Florence de Ponthaud

Ha estudiado en la Escuela de Bellas Artes de París, en los talleres de César Etienne-Martin, Cardot, y en el Instituto del mármol con Nino Bruschi, en Carrara.

En homenaje a los artistas que le han inspirado (Germaine Richier y Robert Couturier), Florence crea esculturas metamórficas monumentales, con vegetales y ramas recogidas por el campo, y transformadas en bronce según la técnica de madera quemada.

En 2012 realiza en piedra un mobiliario litúrgico (ambón, altar, silla) para la iglesia de Saint Etienne, Corbeil. En 2013, enriquece su trabajo sobre la Génesis asociando láminas de oro al hierro y bronce: « Adán y Eva en el paraíso».

Realiza una vaca de tamaño natural en hilos de aluminio e inoxidable, « Marguerite, la vache gourmande » expuesta en la Bienal d’Issy.

Frances Ryan

A lo largo de su vida nómada Frances ha trabajado en diversos campos. Empieza su interés por la fotografía en 1992, a final de un año sabático y después de haber descubierto la obra en b/n de Ansel Adams. Diez años más tarde, su fiel Nikon la acompañará en sus paseos por París, su ciudad adoptiva.

Empieza sin haber realizado un curso de composición, y con pocas nociones técnicas. «Purista», trabaja en analógico y asiste a cursos de laboratorio para revelar sus propias fotografías de contrastes potentes. Mientras, estudia las diferentes técnicas de revelado y se dedica a sus temas preferidos, el agua y la piedra.

Con una visión de París muy humorística, su segundo libro *París à l’envers, Paris upside dow*, es el fruto de un trabajo de diez años con los reflejos de los charcos parisinos, un libro que “trastorna” la mirada. «Las fotografías de Frances, por su calidad gráfica, ejercen el atractivo irresistible del viaje iniciático. Cada composición tiene la frescura de una instantánea como si la fotografía fuera un testigo del paso hacia un feliz *carpe diem*».

«Solo sabemos una cosa en la tierra, cruzaremos el portal para dejarla. Aprovechemos la belleza del pasaje ».

Laurence Toussaint

Fotógrafa especializada en el estudio de los jardines, ilustra libros sobre jardines (Actes Sud, Monacelli Press, Nicolas Chaudun, Ouest-France).

El 2010 recibe el 1er premio de paisaje en el concurso *Les photographies de l’année*, organizado por l’APPF. Trabaja con cámaras analógicas creando en b/n sus temas recurrentes: la piedra, la madera y los arboles, la tierra, el paisaje y la luz.

Para ella es imprescindible el viaje y captar la naturaleza, en Francia, la Sierra Tramontana de Mallorca, las canteras de Menorca o el mercado de las flores de Bangalore.

Laurence vive en París donde expone a menudo. Diplomada en Historia del arte español, ha presentado y publicado su tesis sobre *El Paso y el arte abstracto en España*, trabajado varios años en la librería de arte Artcurial, para luego dedicarse a la fotografía.

“Tengo debilidad por las islas, y como España es mi país de adopción, tengo debilidad por las Islas Baleares.

¿Es un espacio sobre el ancho mar o un espacio encerrado en sí mismo, la Serra de Tramontana de Mallorca o las canteras de Lítica en Menorca?

Deambular en las canteras talladas por las manos del hombre, es iniciar un viaje interior sin límite”.

Ferran Aguiló

Entre el ser y el no ser: la memoria. Esqueletos, formas desnudas, restos, marcas de lo que fue, última resistencia ante el silencio, tozuda persistencia (evocación de una existencia). Vínculos que hicieron la posibilidad de un ser, la estrategia de la continuidad, nave encallada en las playas del tiempo, configuración generadora (testimonio del deseo). Fundamento de todo saber, eco límite entre el ser y el no ser, acuerdo y recuerdo (anhelo que todavía clama).

Dolors Comas

Comas toma como referencia los elementos naturales; el mar, el cielo y la luz que le aporta muchos temas para ser tratados con diferentes técnicas.

También se alimenta de sus viajes, desde Nueva York a Vietnam, las diferentes culturas y razas vinculadas a los sentimientos, los tiempos para expresar su idea para la naturaleza global. Sensibilidad en la vista para distinguir las diferentes tonalidades y las sombras de las dunas y una suavidad extrema para sentir las diferencias táctiles de la arena.

Margalida Escalas

En su obra intuimos el contraste de civilizaciones, que se materializan en objetos intemporales, simultáneamente arqueológicos y contemporáneos, donde se fusionan paisaje y arquitectura.

Tiene la capacidad de evocar civilizaciones que nos hacen soñar, como torres de vigilancia, minaretes, arquitecturas talaióticas o estelas que albergan caracteres escritos en lenguajes ya extinguidos, donde la textura clara de las superficies nos remite a lugares fustigados por la luz solar.

Miquel Planas

Nace en Palma de Mallorca en 1961. Cursa estudios de Bellas Artes en la Facultad de Barcelona, donde lleva a cabo su actividad docente como Catedrático de Escultura. Desde 1983 su labor creativa se centra fundamentalmente en la escultura, aunque desarrolla un gran trabajo de dibujo paralelo al proceso de creación escultórica. Su trabajo evidencia un gran interés por la tierra y el espacio, por su conocimiento y descripción, que se manifiesta de la misma manera en su proceso de trabajo, en un uso preciso de los materiales. Bajo la apariencia de una abstracción irreferencial, fríamente calculada, la obra de Miquel Planas se sostiene sobre unos valores plásticos que no pretenden hacerse fácilmente evidentes a un observador distraído. Estilísticamente deudora del minimalismo, en cuanto al reduccionismo de sus formas, al carácter repetitivo de su estructura y a la contundencia de su presencia física. Sin embargo, la obra de Planas tiene un sentido emblemático que la hacer establecer un diálogo con el lugar específico para el que ha sido creada...». Javier Maderuelo

Pere Bennàssar

Mallorca, 1960. Su obra pictórica hiperrealista se centra en la naturaleza submarina que le rodea. El artista, enamorado del mar, las rocas, las algas, arena y destellos del sol estival sobre todo ese ecosistema, usa una sencilla cámara digital submarina. Con ella bucea y tira docenas de fotografías, sin premeditación, las cuales llegan a su estudio.

El arte de Pere es una vuelta a lo artesano, al hacer manual. Para él el dibujo es entender: cada línea que marca un lienzo o un papel es un territorio ganado y conquistado; es un intento para dilucidar un misterio que cada objeto guarda en su interior. Lo que le interesa no es la reproducción de la fotografía entera, sino la selección del detalle que amplía sobre la tela en una nueva composición, ‘hiperrealizados’: una roca, un fragmento de alga, las texturas del suelo arenoso, y, siempre, como guía, la luz y el carácter líquido de la visión acuática. Sus imágenes del fondo marino son poéticas, silenciosas y nunca estáticas.

Antoni Socías

LA IMPORTANCIA DE LOS SATÉLITES (Desdoblamientos, divisiones y acumulación.)
Antoni Socías propone al público ejercicios tan incómodos como útiles a la hora de mantener viva la fascinación por lo recóndito y lo no explicado. Plantea en esencia dudas razonables acerca del liderazgo. Porque crea incertidumbre y arroja suspicacias sobre la figura del genio y la genialidad, otorgando estatus de enfermedad a nuestra dependencia atávica de los encumbrados. Porque plantea la acción en la periferia y no en el centro. Porque describe con determinación nuestro dolor colectivo de cervicales, al habernos pasado una eternidad con el cuello volteado hacia la cúspide de la pirámide, desde donde manan las directrices, fluye la leche, se definen los cánones y delimitan las medidas. Una utilización tan audaz como desvergonzada del concepto clásico de obra de arte, le conduce a potenciar el desdoblamiento y la derivación del objeto artístico, bendecido históricamente como único. Nos plantea objetivos pictóricos dobles, triples, cuádruples, bajo el paraguas deontológico de una densa propuesta conceptual de cohesión. Podríamos deducir, pues, que la poesía de las escisiones es el estado intrínseco del pensamiento. Su obra se sustenta en un enérgico procedimiento, cocinado a fuego muy lento como antídoto

contra el mal de las prisas y la necesidad. El valor del paso del tiempo y su consumo acompasado son parte esencial del proceso de creación. Y, en esta nueva medida de la existencia, recupera la pintura de método paciente como proyección y legítimo testimonio de íntimos placeres renovados. Investiga sobre paralelismos estéticos y filosóficos, utilizando su otro yo a modo de materia prima, para descubrir gradualmente la intensidad de lo lateral, el valor de lo contiguo, la conveniencia de lo fronterizo, la categoría de lo tangencial, la grandeza de lo anexo o el prestigio de todo lo adjunto. Del mismo modo, profundiza sobre el hecho de la doble personalidad, de la doble moral, de las dobles caras y de la cara oculta de la luna.

Francesc Florit Nin

Nace en Menorca en 1960. Vive y trabaja en Ciutadella, pintor, poeta y profesor de lengua y literatura. Su obra reciente trata la figura humana, especialmente caras y cabezas con una imaginería de imbricación y transformación de la naturaleza humana con la naturaleza vegetal, con ello ensaya los contactos con los que incidir sobre la íntima dependencia del hombre con la tierra. La obra cuestiona los límites entre hombre y naturaleza, cómo y cuándo se rompieron estos vínculos. La metamorfosis es un proceso continuo que no entiende de límites. Los límites que ponemos son el resultado de nuestra incomprensión. A través de los límites intentamos entender.

Laetitia Lara

Parisina afincada en Menorca desde finales de los años 80 para desarrollar el proyecto de recuperación de las canteras de marés de s’Hostal con la creación de la Fundación Lítica. Lara desarrolla su trabajo alrededor de los mitos y la relación del individuo con el universo. Del abrazo cósmico a los arquetipos de la mujer, la fertilidad, las Venus; y a los arquetipos masculinos, el tótem, el monje, el guerrero o el guardián. El Guardián, figura erguida y silenciosa materializa el umbral, con su presencia define el límite entre espacios, físicos, míticos o psíquicos. Nos invita a llevar a cabo un paso de sentido iniciático, por lo que su esencia se relaciona con el arquetipo del guardián del templo. Su silencio de paz es nuestro testigo, es la conciencia del paso a través del límite, y nos conecta con la transformación como un acto sagrado.

Matías Quetglas

Actualmente Matías Quetglas trabaja casi exclusivamente el desnudo. Sus últimas obras tienen como argumento a mujeres ensimismadas y solas. Imagina el cuerpo como escenario iluminado donde las sensaciones se condensan en la estructura de la forma. Iniciado en el Realismo de los años 70, Quetglas ha evolucionado alejándose cada vez más del naturalismo. Reconstruye la Realidad desde la memoria. Pretende con ello aludir a la realidad existencial antes que copiarla. La expresión ‘Más allá de los límites’ puede significar muchas cosas: transgresión de lo establecido; superación de la propia capacidad; vértigo ante el abismo; atracción por lo que nos es extraño; descubrimientos... La relación de Q. con este título la encontramos en su manera de componer y es aparentemente muy prosaica. La frontera con la que juega es la de los bordes del lienzo y su placer está (entre otras cosas) en conseguir que el cuadro parezca mayor que su propio tamaño. Y como todos los artistas, está en continua lucha por superar sus limitaciones.

Nuria Román

Nuria Román (Madrid, 1966) Pintora y escultora. Realiza sus estudios de diseño en el Instituto Artístico de Enseñanza. Ha vivido y trabajado en Holanda y Estados Unidos. En Menorca desarrolla su obra combinando una amplia gama de formas y técnicas de expresión: pintura, cerámica, piedra, escultura en hierro e instalaciones artísticas con diversos tipos de materiales. Sus temas indagan en la relación de la mujer con el mundo; la búsqueda de nuevas soluciones para los problemas que asolan al mundo; la relación nortesur; la tierra como lugar de acogida y como espacio roto; la necesidad de crear puentes y “coser la tierra”. Y su actual proyecto, de nivel planetario, ‘Latitud 40’.

Asociacion de los antiguos alumnos de la Escuela Nacional de Administracion

Desde 1997, la Asociacion de los antiguos alumnos de l'ENA colabora con “Ie 6è, Ateliers d’Artistes”. “L'ENA hors les murs” publica desde entonces unas portadas, estupidas creaciones que incitan al lector, cual sea la austeridad del tema tratado, al sueño, a la reflexión y la imaginación. A primeras, esta cooperación entre un grupo de creadores y una asociación de funcionarios de alto nivel puede sorprender.... La vocación de la Asociacion de los antiguos alumnos de l'ENA es, de verdad, muy original. Actua a través de una red de unos 6000 antiguos alumnos franceses y también a través de sus numerosos colegas extranjeros representando culturas muy diferentes. En octubre 2015, nuestra Escuela cumplirá 70 anos. Las apuestas de la acción publica no han perdido su importancia considerada la intensidad creciente de la crisis económica, social, moral que padece nuestro país. La cultura, en toda su libertad, forma parte de estas apuestas particularmente cuando se trata de creacion en arte contemporáneo.

© Laurence Toussaint : Labyrinthe de Lítica / Ciudadela - Minorque

